

kuifje

10 F • WEEKBLAD • 25e JAARGANG • IN NEDERLAND 80 Ct

相撲

MARC KLEESTER
krijgt de hulp van een sterke vriend...

Oh ! de mensen...

ER was eens een bol, die de naam Aarde droeg. Op deze bol leefden mopperige wezens, de zogenaamde Mensen. Ze waren erg talrijk en op het eerste gezicht begiftigd met een min of meer duidelijke vorm van intelligentie. Als er een exemplaar van deze vreemde soort afgezonderd werd, zou je gauw genoeg merken dat deze eenling wel aan de aardige kant was. Goed gevoed, niet te moe en los van elle verplichtingen vertoonde de mens zelfs tekenen van geluk en rust.

Maar afzondering is helaas niet de natuurlijke leefruimte van de mens.

Hij moet met zijn gelijken samen leven. En daar gaat alles verkeerd ! De mens zou de gemeenschap graag naar zijn hand zetten. De buurman schijnt het daar maar zelden mee eens te zijn. Er zijn mensen geweest die hun zienswijze — waar ze meestal sterk in geloofden — overal wilden verspreiden door zolang op de buurman te hameren tot deze zich nergens meer tegen verzette. Dan zijn er mensen geweest die hun eigen kleine gemeenschap gesticht hebben, los van de rest van de wereld. Vervolgens waren er de mensen, die beweerden dat de gemeenschap slecht in elkaar zat, dat ze er niets mee te maken wilden hebben en dat er niet op hun medewerking gerekend hoefde te worden als het zo zou blijven.

Oh ja, dat vergat ik bijna. Een andere soort (zeer klein in aantal) trachtte de gemeenschap in kwestie te verbeteren. Zij probeerden de zwakken te helpen, de sterksten te overtuigen, duidelijk te maken dat er ergens een misverstand moest zijn en dat niemand er ooit uit zou komen als men doorging met zo weinig aandacht te schenken aan de ideeën en de noden van de anderen.

Deze laatste categorie mensen was nog verdeeld in twee soorten : zij, die werkelijk hun best deden om een betere maatschappij te stichten zonder zich boos te maken, ondanks alles met een glimlach op het gelaat... En zij, die snel hun zelfbeheersing verloren en met grof geschut begonnen (om te trachten op die manier hun zienswijze duidelijk te maken aan de onverschilligen van geest).

Uiteindelijk toonden alle mensen elkaar hun tanden. Soms kwamen ze bijeen op straten in groepen van dezelfde categorie. Daarbij sleepten ze grote spandoeken met zich mee waarop duidelijk hun grieven te lezen waren (Op hun spandoeken was maar zelden iets aangenaams te lezen. Zij, die tevreden waren, zeiden dat om de een of andere duistere reden nooit openlijk. Slechts de klachten werden duidelijk gemaakt, niet altijd ten onrechte, maar dat is weer een heel ander verhaal !).

De mensen leken op elkaar, meer dan ze zelf wisten. Er bestond verschil in kleur, grootte, de lengte van het haar enz. Sommigen hechtten hier belang aan. Ze gaven zich er geen rekenschap van dat andere dieren (zoals katten bijv.) dezelfde verschillen vertonen, maar een kat is een kat... Het begrip onder de mensen onderling bestond niet. Vaak begrepen ze zichzelf niet eens...

En mocht iemand een indruk van de situatie willen geven door bijvoorbeeld in een pretentieloos praatje te beweren dat de zaken er niet uitgesproken rooskleurig uitzagen, dan zouden de mensen opmerken : — Zwijg toch. Je begrijpt er niets van. Praat van een aardbei. In werkelijkheid is ALLES VEEL INGEWIKKELDER !
Inderdaad...

Kuifje

TON en TINNEKE

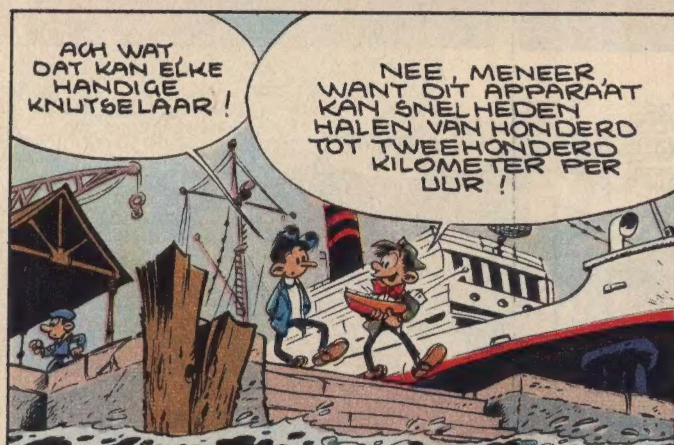

DOOR Mitteï

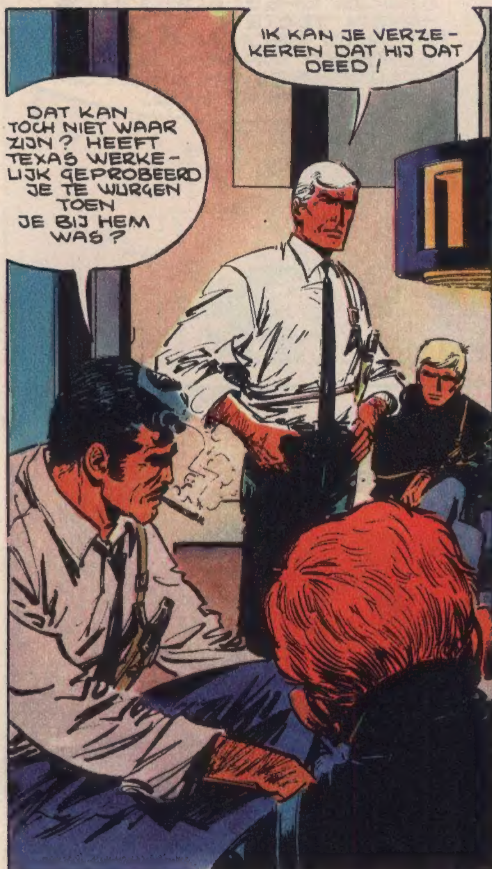

SCEN: GODARD

BRUNO BRAZIL

Na Texas Bronco wordt ook Whip Rafale het slachtoffer van « de ogen zonder gelaat ».

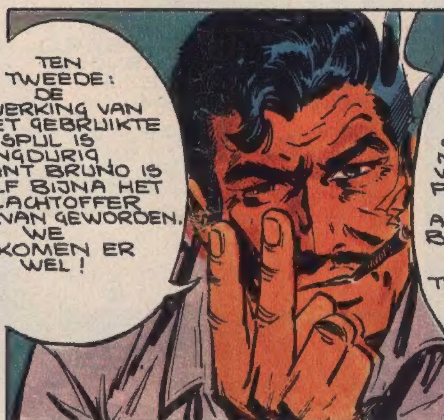

door william vance en louis albert

OGEN ZONDER GELAAT

Zij heeft de opdracht Bruno Brazil uit de weg te ruimen...

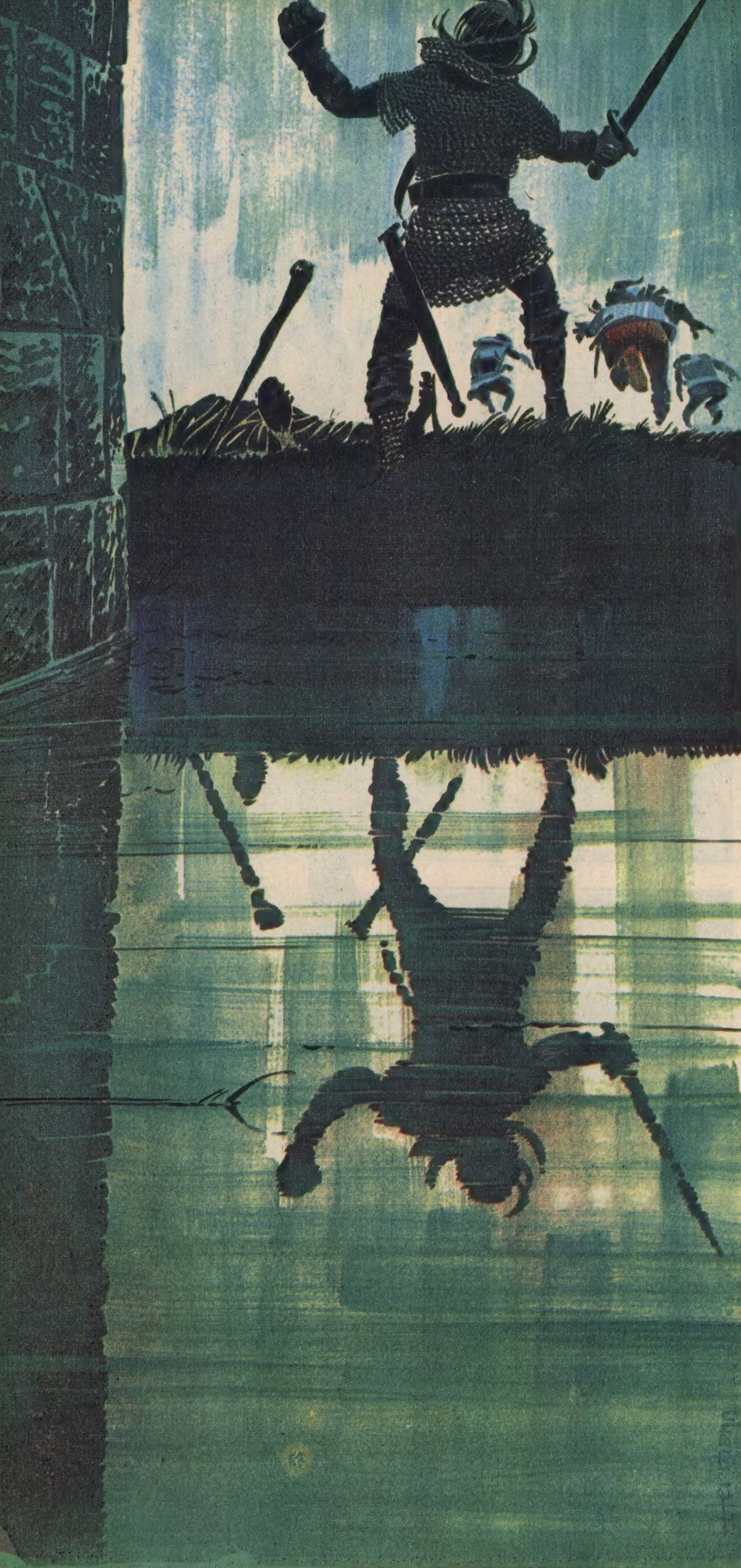

wordt vervolgd

EEN VERHAAL VAN YVES DUVAL

ILLUSTRATIE : HERMANN

BAR

OP zijn twintigste jaar was baron Otto Fritz von Pumpernickell ongetwijfeld de slechtste onderdaan in het hele Heilige Roomse Rijk; zijn ouders waren overleden. Hij bezat een onmetelijk fortuin, hij was zo knap als Apollo en hij was gebouwd als Hercules. De enige wetten, die hij kende waren zijn eigen fantasie en zijn eigen vermaak. Als de bloem van de Neurenbergse jeugd, zette hij de stad voortdurend op stelten door de burgers lastig te vallen, doorlopend te drinken, de nachtwacht af te rossen, kortom zich van niemand of niets iets aan te trekken.

Tien jaar lang leidde hij een zorgeloos bestaan. Op een zekere ochtend ontdekte hij echter dat hij geen pfennig meer over had van het vaderlijk erfdeel...

De baron kon in zijn status van edelman natuurlijk niet leven zonder geld. Hij besloot dus in het leger te gaan en een eervol einde te zoeken met het zwaard in de hand, zoals alle Pumpernickells van vader op zoon voor hen al gedaan hadden. Maar de dood weigerde hem deze uitweg. Na moedig gestreden te hebben op alle slagvelden in Europa keerde de arme baron eindelijk naar zijn land terug met geen ander fortuin dan enkele indrukwekkende littekens op zijn lichaam.

Op een avond, toen hij te voet de stadsmuren naderde, hoorde Otto gekerm en gekreun. Drie

HET WEL EN WEE VAN ...ON VON PUMPERNICKELL

struikrovers beroofden een man, die half bewusteloos op de grond lag.

Zonder te aarzelen greep de baron zijn rapier, waarna hij de drie spitsboeven snel op de vlucht joeg. Het slachtoffer, een oude man met een witte baard, klemde zijn pelgrimsstaf in de hand en op zijn mantel was een sintjacobsschelp vastgespeld.

— Heb dank, moedige onbekende, stamelde de gewonde, die weer bij bewustzijn kwam. De hemel zal u voor uw tussenkomst belonen.

— Allemaal flauwe kul, mopperde Pumpernickell, terwijl hij zijn rapier weer in de schede stak. Ik geloof noch in God, noch in de duivel. En ik ben niet erg gesteld op het leven.

— Mijn zoon, zeg dat niet. Je hebt mijn armzalige leven gered. Ik zal niet tevreden zijn voor ik iets voor jouw zieleheil gedaan heb. Wat zou je met het leven kunnen verzoenen?

— Ik zou het leven pas weer aantrekkelijk vinden als ik de macht en de zorgeloosheid van mijn vroegere rijkdom weer terug had. Zoals je ziet, oude man, dat is iets waar jij niets aan kunt doen...

— Toch wel. Ik heb een gelofte van armoede afgelegd en op deze wereld bezit ik niets anders dan deze snuifdoos van olijvenhout die ik meegebracht heb uit het Heilige Land. Neem deze bescheiden gift van me aan als een aandenken aan mij...

Pumpernickell haalde zijn schouders op, stopte lachend het doosje in zijn zak en vervolgde zijn weg, grinnikend over de goedgelovigheid van de oude man.

Terwijl hij door de stad zwierf op zoek naar een herberg waar hij een maaltijd en een kruik wijn op de pof zou kunnen krijgen, bedacht Otto opeens dat hij wel eens een snuifje zou kunnen nemen om de ergste honger wat te stillen. Hij snoof op. Op datzelfde ogenblik voelde hij een hevige hoofdpijn. Zijn gezicht trok pijnlijk vertrokken samen, zijn neusvleugels schoten omhoog en hij niesde vervolgens zo hard dat hij vreesde dat zijn neus gebarsten was. Op de grond voor zijn voeten rinkelde een geldstuk over het plaveisel.. .Verbaasd bekeek de baron het goudstuk met onverholen nieuwsgierigheid. Het was glanzend nieuw en het glom in zijn hand als een kleine ster. Hij beet er eens op hij kwam tot de ontdekking de het echt moest zijn. Pumpernickell wreef eens over zijn pijnlijke neus, waarna hij een herberg binnen stapte. Daar liet hij zich een uitgebreid maal voorzetten. Bijna twee dagen lang had hij niets meer gegeten. Na het eten liet hij zich de beste kamer wijzen, want hij had haast om alleen te zijn en opnieuw met de snuifdoos te experimenteren. Uitgestrekt op zijn bed beproefde hij zijn nieuwe aanwinst een tiental malen. Hij hield pas op toen de pijn in zijn neus onverdraaglijk was geworden. Voor hem op de deken lag een stapeltje goudstukken. Verheugd liet de baron de glanzende stukjes metaal door zijn vingers glijden. Het was dus geen droom. Hij kon zoveel goud niezen als hij wilde. Hij stopte de goudstukken in een beurs, legde de beurs onder het hoofdkussen en sliep in, terwijl de meest wilde plannen door zijn hoofd schoten.

Bij zijn ontwaken bekeek hij eerst het goud. Het was er nog, even glanzend en mooi als de avond tevoren.

— Leve het leven! riep de baron uit zijn bed springend. Hij wilde zijn oude soldatenpak aantrekken, maar daarbij keek hij in de spiegel, die aan de muur hing. De schrik sloeg hem daarbij om het hart. Hij herkende zichzelf niet meer! Hij, de knappe baron von Pumpernickell, die de Apollo van Neurenberg genoemd werd, had daar midden op zijn gezicht een soort paarskleurige tomaat, zonder enige vom met twee enorme neusgaten, waar goudkleurige haartjes uit staken. Gek van schrik en afschuw keerde hij zich om. Dus dit was de prijs voor z'n nieuwe rijkdom ? Het goud, waar hij voortaan naar believen over kon beschikken, had van hem een monster gemaakt, een wezen waar hij zelf niet eens naar kon

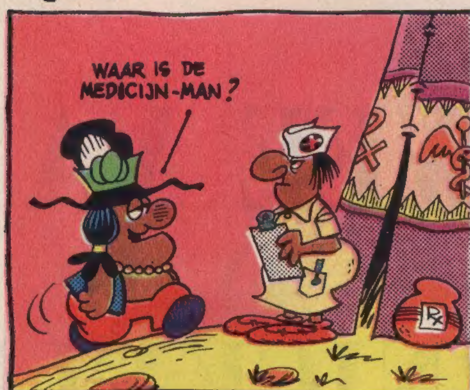
Zie vervolg op blz. 9

ROODOOG

DOOR GORDON BESS

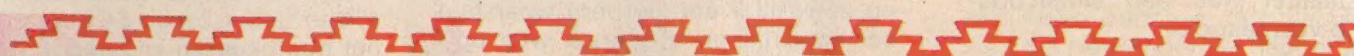

HET WEL EN WEE VAN BARON VON PUMPERNICKELL

Vervolg van blz. 7

kijken! De trotse Pumpernickell hief zijn vuist op om de spiegel met een klap te vermorzelen. Op datzelfde moment kreeg hij echter een even vreemd als onbegrijpelijk gevoel... de onverbeterlijke Otto Pumpernickell weende. Dikke tranen dreven over zijn wangen. En met deze tranen kwam het besef. Hij begreep opeens hoe leeg zijn leven vroeger geweest was. Zijn woede maakte plaats voor berusting. Meteen stond zijn besluit vast.

Hij kleedde zich aan, zette de kraag van zijn mantel zo hoog mogelijk op en verliet de herberg. Als iemand op straat zijn neus zag gaf dat direct aanleiding tot grapjes en gelach. Een groepje kwajongens renden achter hem aan en een paar meisjes giechelden opgewonden.

Maar baron von Pumpernickell liet alles over zich heen gaan. De vechtersbaas uit vroeger dagen had alle strijdlust verloren.

In een stille straat in het armste gedeelte van de stad bleef hij staan voor de eenvoudige poort van het Franciscaner-klooster, een orde, die bekend staat om zijn strengheid. Hij belde aan en even later sloot de poort zich achter hem. Baron von Pumpernickell had afscheid genomen van het leven en zijn vroegere pleziertjes.

Vanaf die dag heette hij broeder Thimotheus en vele jaren lang leidde hij een voorbeeldig leven van gebed en gehoorzaamheid.

De man, die goud kon niezen, maakte nooit meer gebruik van zijn fabelachtige gave of het moest zijn op verzoek van zijn overste en dan nog alleen als het een dringende aalmoes of een liefdadig doel gold.

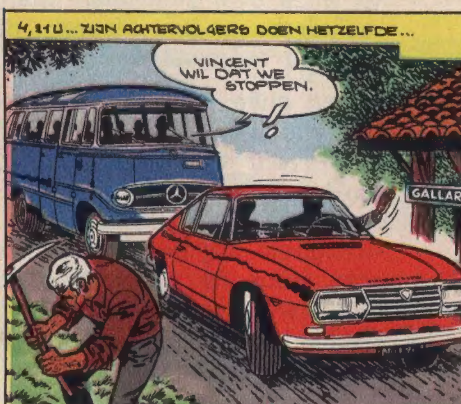

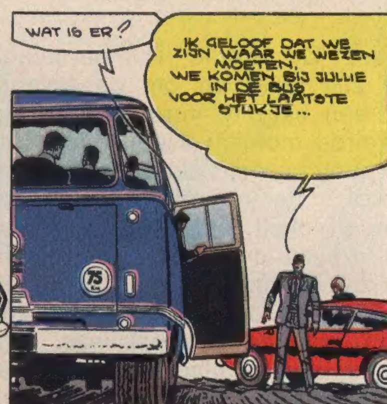

VINCENT LARCHER

AC Milaan volgde Toni naar de schuilplaats van de Condottiere.

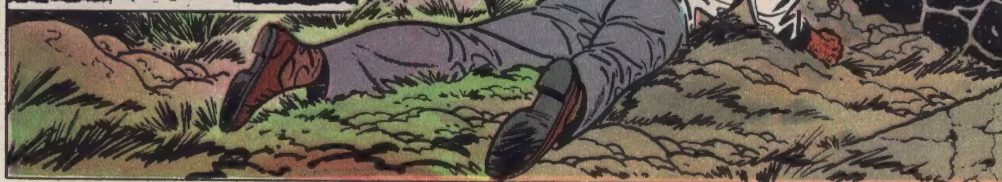

en de CONDOTTIERE

DOOR R. REDING

Deze laatste wil vluchten, maar Vincent steekt daar een stokje voor.

wordt vervolgd

Op reis met je hele klas! Gratis aangeboden door

Mars

Je gaat naar Duitsland, Nederland of Frankrijk. Wat je maar wil.
Met heel je klas en met je leraar. Maar je moet hem wel verdienen.
Door zoveel mogelijk omslagen van

Mars Milky Way BOUNTY SNICKERS

te sparen.

Je leraar weet ervan; hij zal alle omslagen verzamelen en ze opsturen naar
Mars Chocolates Belgium N.V., Paleizenstraat 116, 1030 Brussel.

Als je klas meer omslagen weet te sparen dan de anderen,
win je zo'n fijne reis.

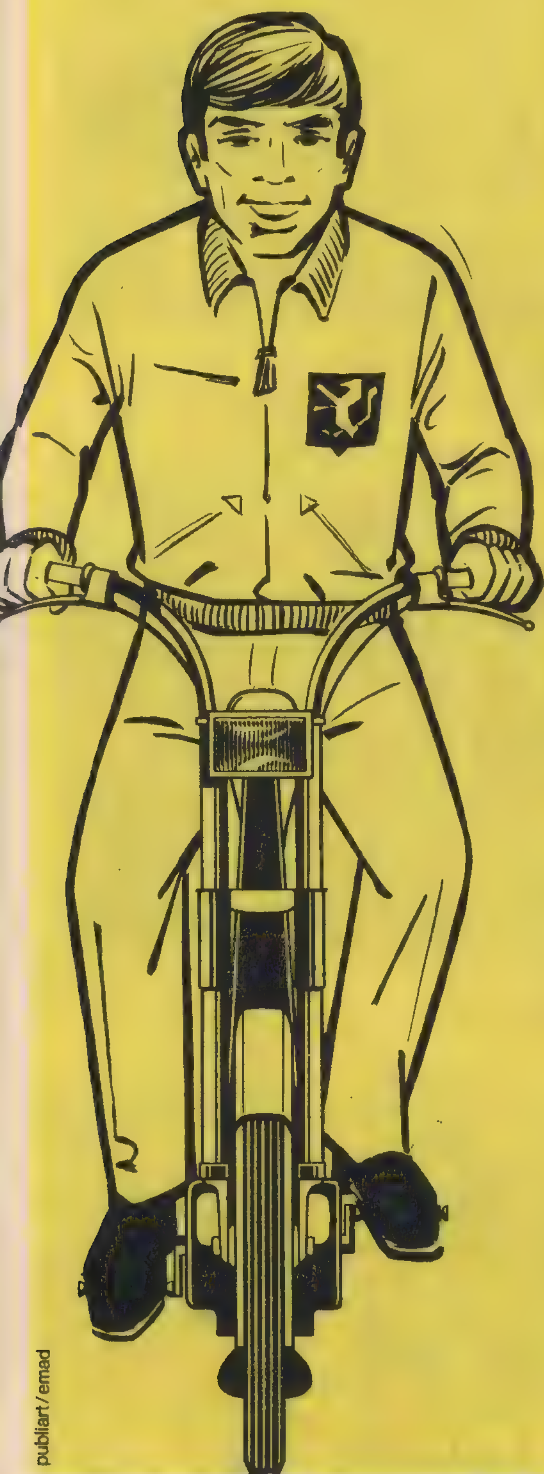
De wedstrijd begint op 15 januari 1970 en eindigt op 15 mei 1970.

VEEL GELUK!

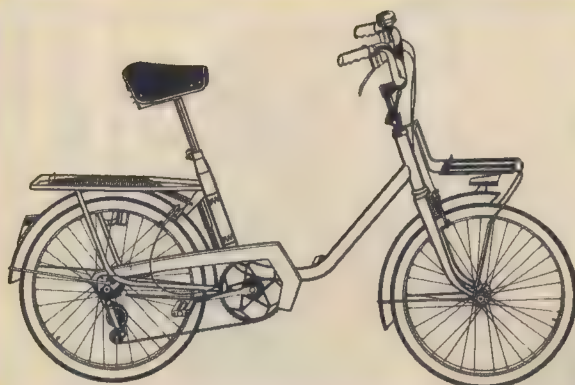
Op de sterren-show van

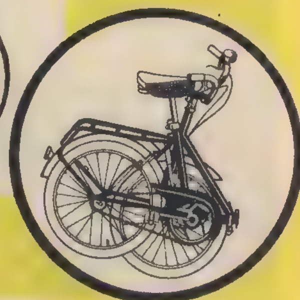
PEUGEOT

een jeugdig offensief met

de modellen "WEEK-END" en "SPORT"

"WEEK-END": uitneembare mini-fiets in 2 delen.

"SPORT": 4 of 8 versnellingen - Mafac Racer remmen - verchroomde bagage-drager.

Verder de ultra-lage brommers **102 MR** en **102 MT.**

Een nieuwe stijl van leven... voor plezierige uitjes ! Handzaam, stevig en pittig ! Ze kleven aan de weg en geven een toppunt aan veiligheid door de PEUGEOT-kwaliteit.

Stuur onderstaande bon duidelijk ingevuld op naar de firma **VANDERHULST te Dion-le-Mont 1302.** In ruil daarvoor krijg je foto's van je favoriete wielren-sterren.

BON
NAAM : ....
Voornaam : .... Leeftijd : ....
Volledig adres : ....

Etn. VANDERHULST te DION-LE-MONT.

De familie KLEESTER

tek.: E. AIDANS
tekst: Y. DUVAL

De Kleesters zorgen voor weeskinderen die eigenlijk waren toevertrouwd aan een vriendin van Cathy.

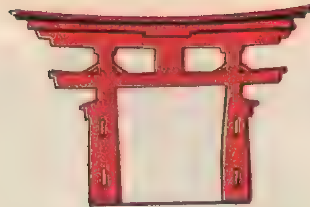

ontvoering in Tokio

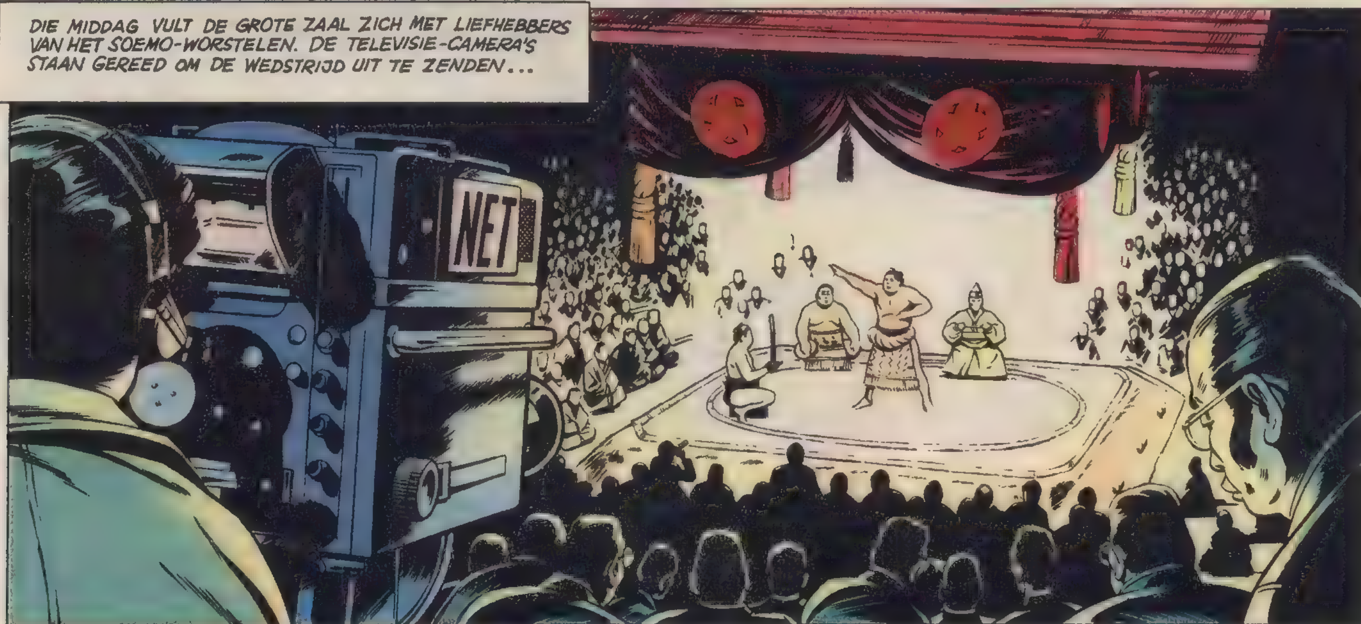
Zij werd echter ontvoerd. Diezelfde ontvoerders willen ook de kinderen hebben...

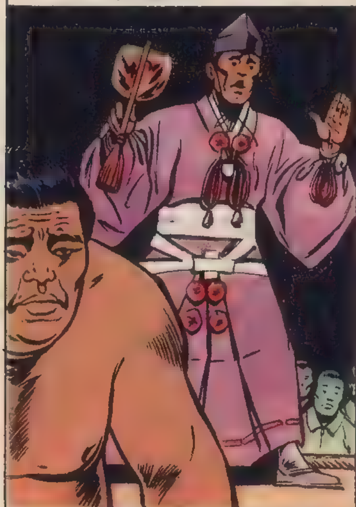

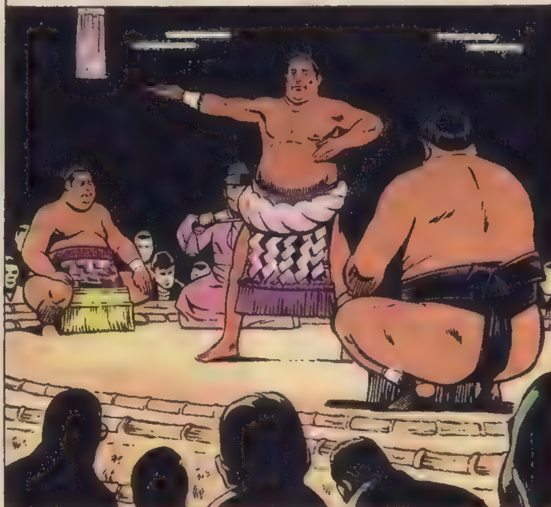
DIE MIDDAG VULT DE GROTE ZAAL ZICH MET LIEFHEBBERS VAN HET SOEMO-WORSTELEN. DE TELEVISIE-CAMERA'S STAAN GEREED OM DE WEDSTRIJD UIT TE ZENDEN...

DE SCHEIDSRECHTER KOMT IN ZIJN TRADITIONELE KLEDERDRACHT BINNEN OM HET STARTSEIN TE GEVEN.

NA DE GEBRUIKELIJKE BEGROETINGEN WACHTEN DE WORSTELAARS IN GEHURKTE HOUDING AF TERWIJL ZE ELKAARS KRACHT EN MOED TRACHTEN TE PEILEN...

Met Kuifje naar de bios

KUIFJE EN DE ZONNE TEMPEL

— Wel eens een « maaltje » gezien? Nee? Nou, dat is anders een zeer bekend dier. Het leeft in de Cordilleras de los Andes. Dit was het eerste wat Hergé me vroeg toen ik zijn tekenkamer binnenstapte. Met pretlichtjes in zijn ogen keek hij me aan, zich kennelijk vrolijk makend over mijn verbazing. Een bezoek brengen aan de beroemde tekenaar van « Kuifje » voor een vraaggesprek en dan niet eens weten wat een « maaltje » is... Ik was echt een beetje beschaamd. Hergé barstte in lachen uit.

— Zoek maar niet. Het is maar een grapje. Het « maaltje » bestaat niet echt als dier. Het heeft alleen even bestaan tijdens het maken van de tekenfilm «De Zonnetempel». De tekenaars van onze studio's en die van Belvision hebben er heel wat keren om gelachen. Voor het maken van de « model sheets », de grondvormen voor de verschillende figuren en decors, zorgden mijn vrienden Jacques Martin, Bob de Moor en ikzelf. Op die « sheets » schreven wij bij iedere tekening allerlei aanduidingen voor de te gebruiken kleuren en gaven ze dan door aan « Belvision ». Op een dag, toen Bob de Moor, die een reeks dieren getekend had (die te zien zijn in dat gedeelte van de film waar Kuifje en zijn vrienden door het oerwoud trekken) afwezig was, kreeg ik een telefoontje van Belvision. « Wat zijn de kleuren van het « maaltje »? Bob heeft alleen de naam van het dier erbij gezet... »

— Een maaltje? Ik durfde mijn onwetendheid niet te bekennen en daarom zei ik: « Gebruik maar alvast beige en wit tot Bob terugkomt. Ik geloof dat dat de kleuren van het bewuste dier zijn. Het kan altijd nog veranderd worden als hij terugkomt.

Nadat ik afgebeld had, rende ik naar mijn woordenboeken. Nergens kon ik iets vinden over het « maaltje »...

Eindelijk kwam Bob terug en hij deed de zaak uit de doeken. Bij het tekenen van een... paca-rana had hij onder de foto, die hij als documentatie gebruikte, het volgende bijschrift zien staan: « Het maaltje van de paca-rana ». In telegramstijl had hij bij de tekening voor Belvision de volgende aanduiding bij de tekening gezet: Maaltje!

DE VROLIJKE WERKERS

Zo ontstaan ongetwijfeld, zowel in Peru als overal elders ter wereld, fabeldieren. De anekdote over het « maaltje » is grappig en heeft tevens nog een andere betekenis! Hiermee wordt op prachtige wijze duidelijk gemaakt hoe een tekenfilm als « De Zonnetempel » tot stand komt. Een album van Kuifje is het werk van één enkele man, van een kunstenaar, van Hergé. Het is iets heel anders om daar een tekenfilm van 80 minuten van te maken. Daar is een hele groep mensen voor nodig. Maandenlang werken specialisten met grote nauwkeurigheid om een hele reeks beelden van minuut tot minuut op papier tot leven te wekken. Dat enorme werk is met veel geestdrift, vrolijkheid en humor gedaan. Het « maaltje » is daar wel het beste bewijs van.

Bedenk eens wat de verwezenlijking van een dergelijke film inhoudt. Meer dan 250 personen hebben hun medewerking eraan verleend. Er moesten bijna 100.000 schetsen gemaakt worden om ongeveer 50.000 tekeningen te krijgen. Van elke beweging wordt ieder onderdeel getekend en gefotografeerd. Pas daardoor ontstaat een vloeiende beweging. In de studio's van Belvision hebben drie aan de muren bevestigde automatische camera's een jaar lang onafgebroken gedraaid om deze beelden vast te leggen. Per maand zijn 120 paar witte handschoenen gebruikt. Elk beeld moet namelijk smetteloos zijn, dus zonder sporen van gommen of inkt.

Hergé aan zijn tekentafel : het in beeld brengen van zijn fantasie

Hergé is een groot kunstliefhebber.

De jungle van de Andes : de figuurtjes zijn volmaakt in het landschap aangebracht.

Maar de verwezenlijking van een film als « De Zonnetempel » is niet alleen belangrijk op technisch gebied. Het op het witte doek brengen van een stripverhaal is een omwenteling, die op het artistieke vlak ligt.

— Een tekenfilm, zegt Hergé, is kunst en techniek tegelijk. Het is totaal verschillend van de strip. Dit is een nieuwe taal, die in de wereld van de literatuur en de film thuishoort. De aanpassing is namelijk zo belangrijk. Het oorspronkelijke gegeven moet zodanig bewerkt worden dat het geschikt wordt om verfilmd te worden. Onze vriend Greg heeft de bewerking van het eerste album « De Zeven Kristallen Bollen » gemaakt. Hij heeft het avontuur van Kuifje omgezet in bewegende onderdelen en dat is weer het eerste beginsel van de film, want een film is beweging. Het onderwerp van « De Zeven Kristallen Bollen » wordt namelijk in het kort weergegeven en verschijnt direct in beelden voor ons als de wagen van professor Max Wulp achtervolgd wordt door een geheimzinnige tweede wagen, als er een onweer losbreekt boven kasteel Molensloot en de mummie van Inca Raskar Kapak verpulverd wordt of als de ongelukkige professor Zonnebloem de fatale armband om zijn pols doet en ontvoerd wordt door een helikopter. Deze « nieuwe taal » is het werk van de deskundigen van Belvision en zij zijn in de ware zin van het woord de makers van de film.

DIEPTE DOOR DE KLEUREN

— De filmische taal van een tekenfilm, hoor ik bij Belvision, waarvan de heer Raymond Leblanc, de producer van « De Zonnetempel » de directeur is, is eveneens een originele « technische » taal. De werkwijze is heel bijzonder. Als een camera een beeld opneemt voor een gewone film, wordt het hele beeld met dieptewerking, decors en spelers vastgelegd. Dat is niet het geval bij een tekenfilm. Een tekening is vlak en zelfs als de figuurtjes voor of op een decor bewogen worden, is het decor zelf nog steeds vlak, wat afbreuk zou kunnen doen aan de beweging. Wij zijn nu volgens een heel speciaal procédé te werk gegaan. De dieptewerking van de figuurtjes is, zoals bij de strip, verkregen door met lijnen omrande kleuren, die de diepte weergeven en opbouwen. Om te voorkomen dat het decor de figuurtjes opslorpt en tegelijkertijd toch zijn eigen diepte behoudt, is dat in aquarelvorm gehouden, dus zonder lijnen.

Alles wat beweegt steekt duidelijk af van de omgeving, waardoor het een geen afbreuk doet aan het ander. Integendeel. Ze vullen elkaar aan. In de hele film is dit duidelijk waar te nemen : de scène met de trein in de bergen, het binnengaan en het uitkomen van de tunnel, het dansfeest in het dorp, het oerwoud, de tempel enz..

— Ik heb veel bewondering voor die dansen. Niet alleen omdat ze zo nauwkeurig het leven in Peru, de mannen, de vrouwen, de klederdrachten, de kleuren en de folklore weergeven. Maar we zijn in Peru, we zijn erbij, meer nog dan bij het zien van een documentaire over Peru. Ik heb vooral bewondering voor de close-up van de afzonderlijke danspassen.

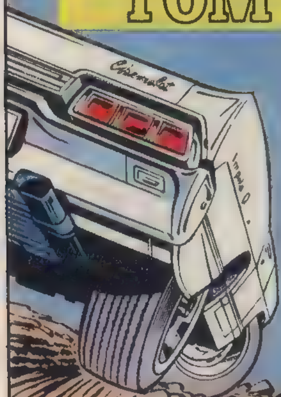
— Weet u hoe we dat gedaan hebben ? De Zuidamerikaanse danspassen zijn uitgevoerd door een danseres van het ballet van Béjart. We hebben daar close-ups van gemaakt en die op een doek geprojecteerd. Onze tekenaars hebben vervolgens de bewegingen aan de hand van die beelden een voor een weergegeven met een pietepeuterige nauwkeurigheid.

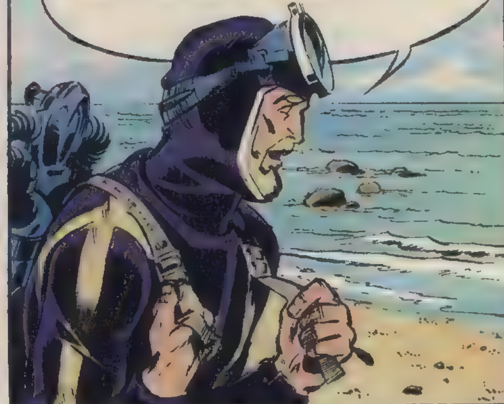
Zie vervolg op blz. 26

TOM LANDEN

A.Weinberg.

HET MONSTER

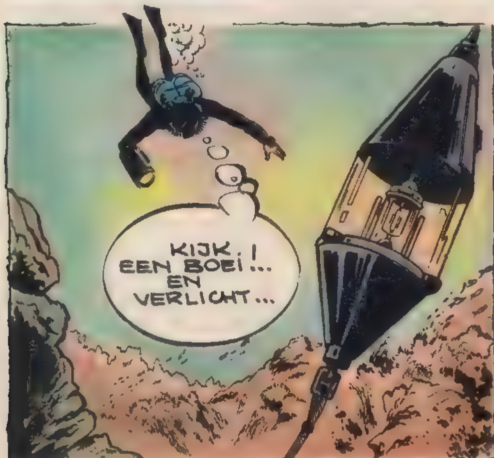

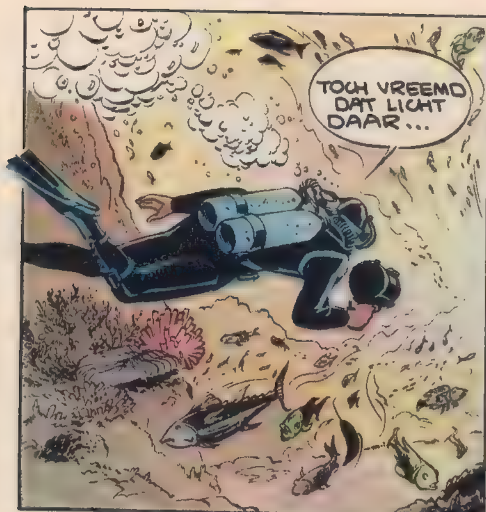

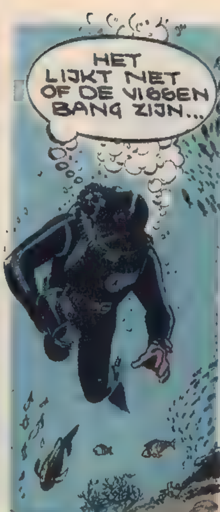

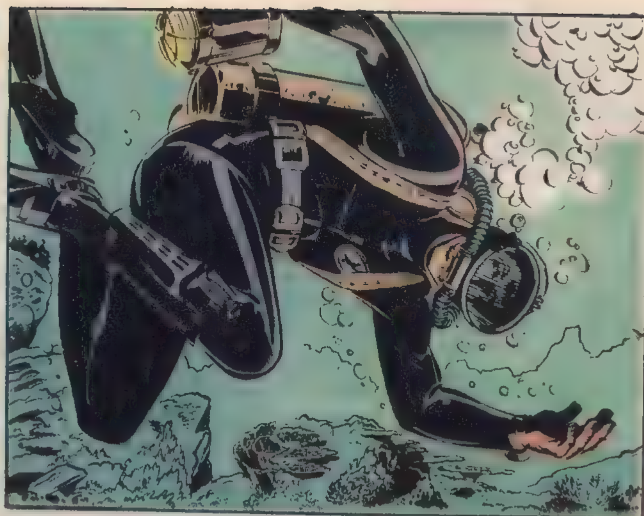

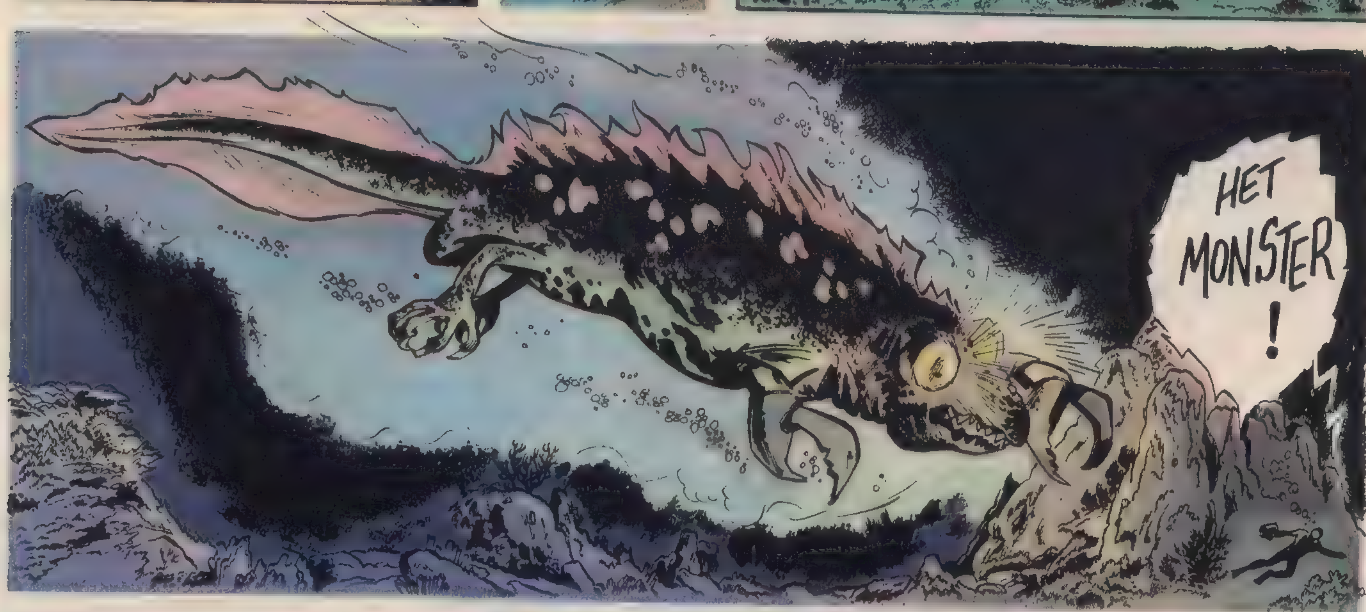

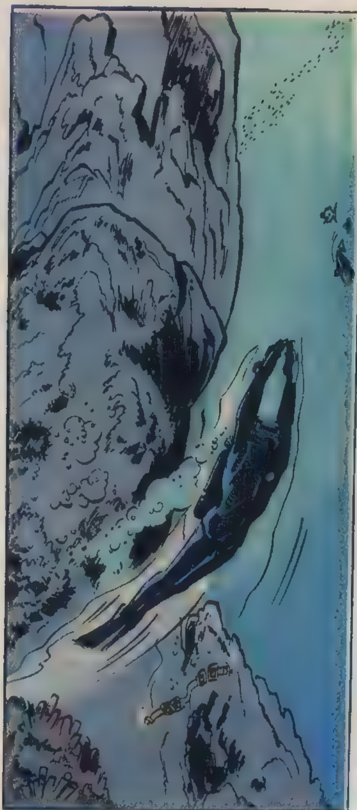

TOCH VREEMD DAT LICHT DAAR...

HET LIJKT NET OF DE VISSEN BANG ZIJN...

HET MONSTER !

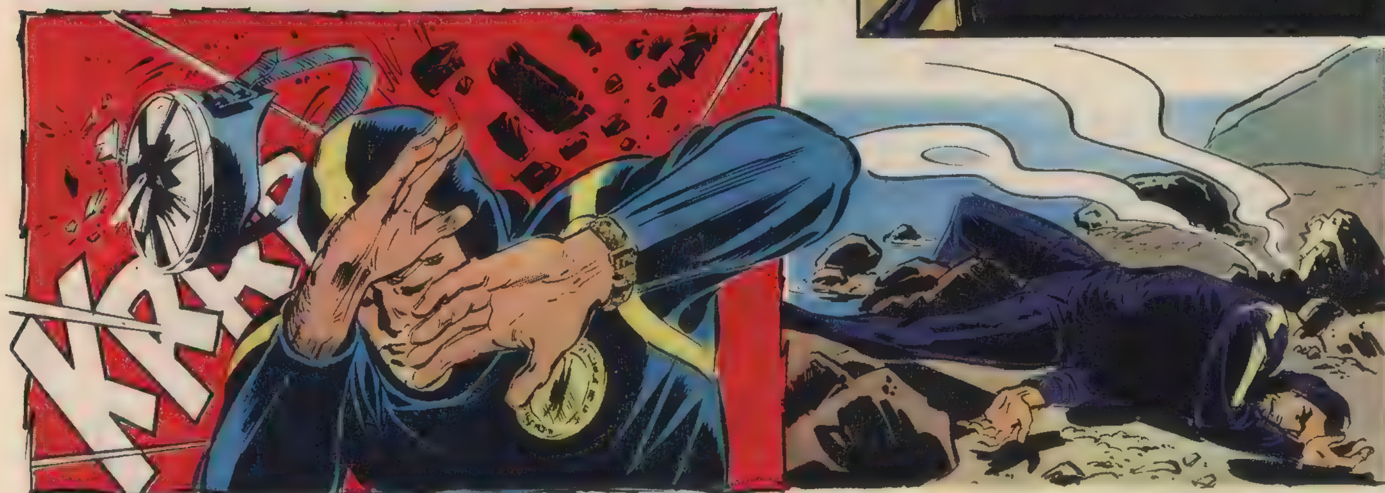

WAT EEN AFSCHUWELIJK BEEST! VRESELIJK!

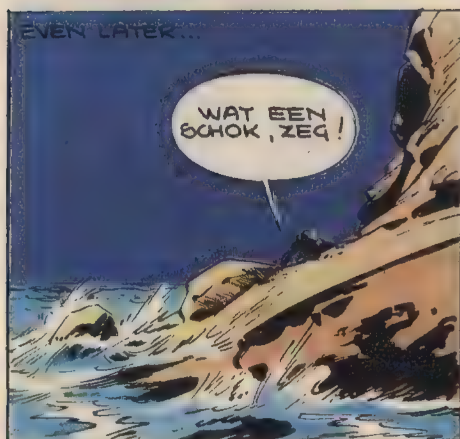

IK ZIE HET NIET MEER. TOCH MOET HET HIER ERGENS ZIJN.

ALWEER? DAT GAAT TE VER.

IK MOET DEKKING ZOEKEN ANDERS...

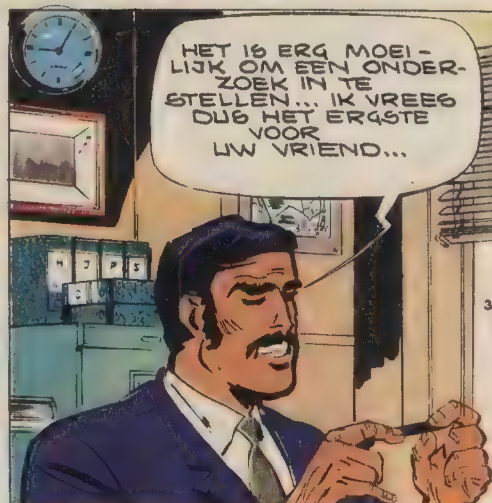

EVEN LATER...
WAT EEN SCHOK, ZEG!

GEEN SPOOR MEER VAN DAT MON-STER...

IK KAN BETER WACHTEN TOT MORGEN...

DE VOLGENDE DAG BIJ DE POLITIE...
JA, WE HEBBEN AL HET EEN EN ANDER OVER DAT MONSTER GE-HOORD. ER ZIJN DUIKERS DOOD OF BLIND NAAR BOVEN GEKOMEN...

HET IS ERG MOEI-LIJK OM EEN ONDER-ZOEK IN TE STELLEN... IK VREES DUS HET ERGSTE VOOR UW VRIEND...

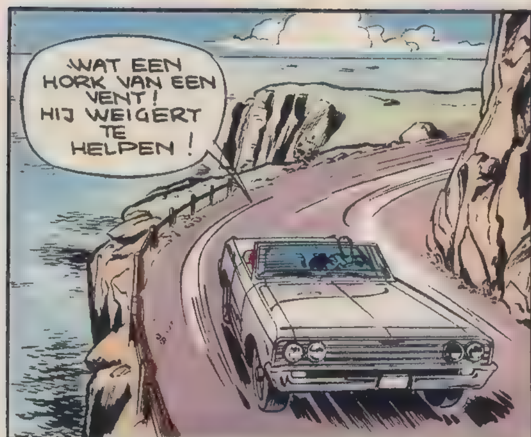
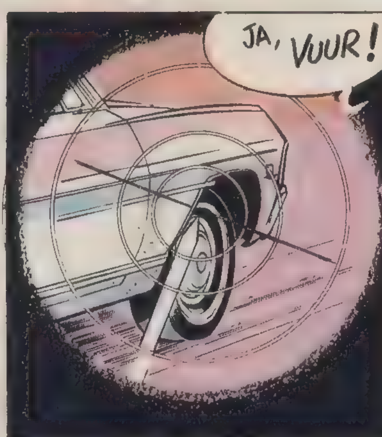
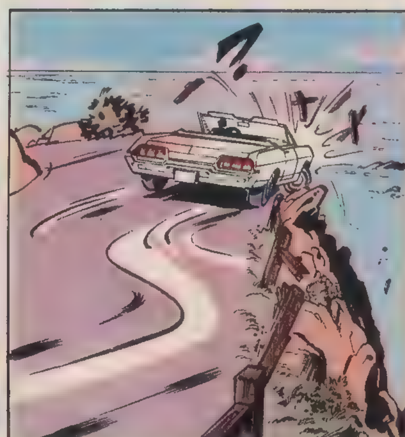
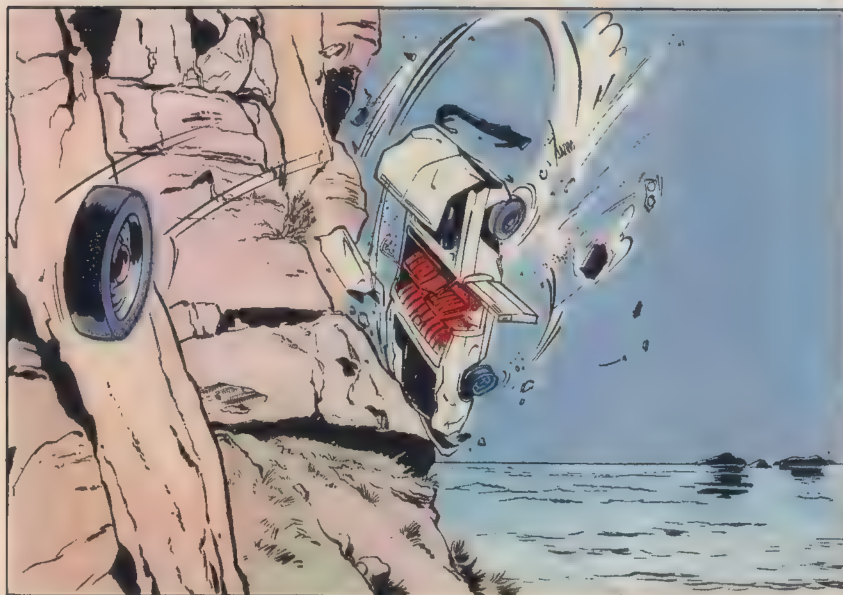

ALLEMAAL GOED EN WEL, MAAR MIJN VRIEND IS ER IN GESLAAGD TE ONTSNAPPEN. EN HIJ IS NAAR DIE VILLA VLAKBIJ DE KREEK GEVLUCHT.
MISSCHIEN, MAAR DAN ZOU DE EIGENAAR ONS AL LANG INGELICHT HEBBEN. IK KAN U VERDER WEL ZEGGEN DAT HIJ VERRE VAN GEMAKKELIJK IS.

TOM WIL ER ECHTER HET ZIJNE VAN WETEN...

ALSTUBLIEFT, DOKTER. DAT MONSTER BESTAAT NIET !

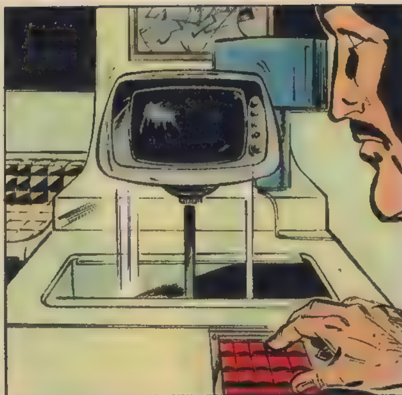
IK HEB HET GEZIEN...
EN DIE FOSFORISERENDE OGEN KUNNEN STRALEN UITZENDEN STERK GENOEG OM EEN ROTS TE VERPULVEREN.

IK ZAL MIJN ONDERZOEK ZELF VOORTZETTEN.

EEN WITTE CHEVROLET, JA. MIS HEM VOORAL NIET !

WAT EEN HORK VAN EEN VENT ! HIJ WEIGERT TE HELPEN !

JA, VUUR !

?

DAAR ZIT DE EIGENAAR VAN DE VILLA BESLIST ACHTER... IK KRIJG HEM WEL...

DIE AVOND IN DE VILLA...
WAT NU WEER?

MENEER, MOET IK DE GEVANGENE LOSMAKEN?

NEE. ZO ZAL HIJ RIJP ZIJN VOOR DE PROEF VAN MORGEN.
GOED.

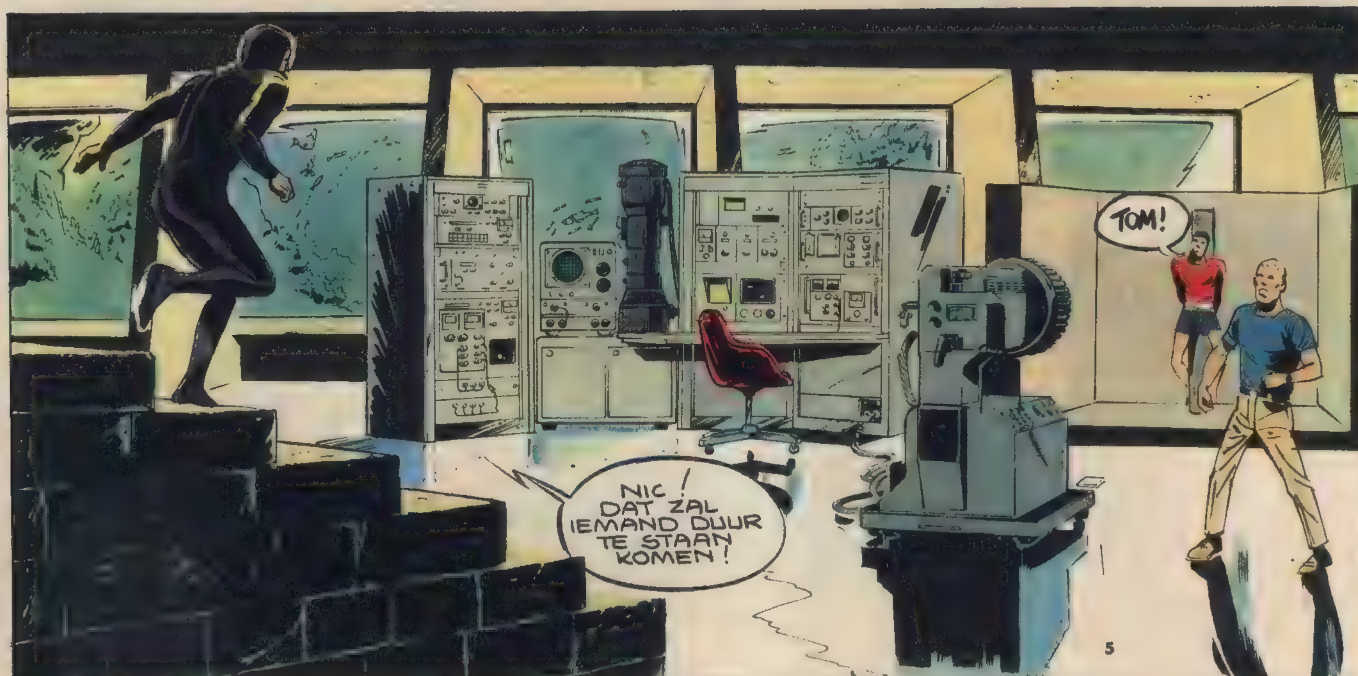

AL DAT DOMME GEVRAAG... IK GA NAAR BED.

GOED IDEE OM HIER BIJ PROFESSOR HILKE EEN KIJKJE TE NEMEN.

TOM GAAT NAAR DE KELDER...
DAAR BRANDT LICHT!

TOM!
NIC! DAT ZAL IEMAND DUUR TE STAAN KOMEN!
5

TOM MOET VOORKOMEN DAT DE BEWAKER DE KANS KRIJGT OM ALARM TE SLAAN...
EN EEN LINKSE!

UITGETELD!
KLAK

HOE WIST JE HET?
LATER!

DE ALARM-BEL.

VLUG, WE MOETEN WEG VOOR DE ANDEREN KOMEN!
DE BOLLEN, TOM, DE OGEN VAN HET MONSTER. DAARMEE HOUDEN ZE IEDEREEN BIJ DIT ONDERZEESE LABORATORIUM WEG.

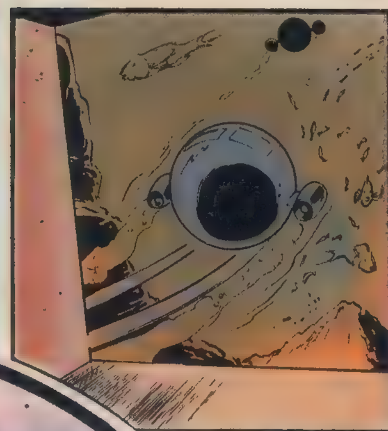

ER IS PLAATS VOOR DRIE KIKVORSMANNEN.
GOED, DAN GEBRUIKEN WE DIE. JE PAK, VLUG. IK BEWAAK DE DEUR.

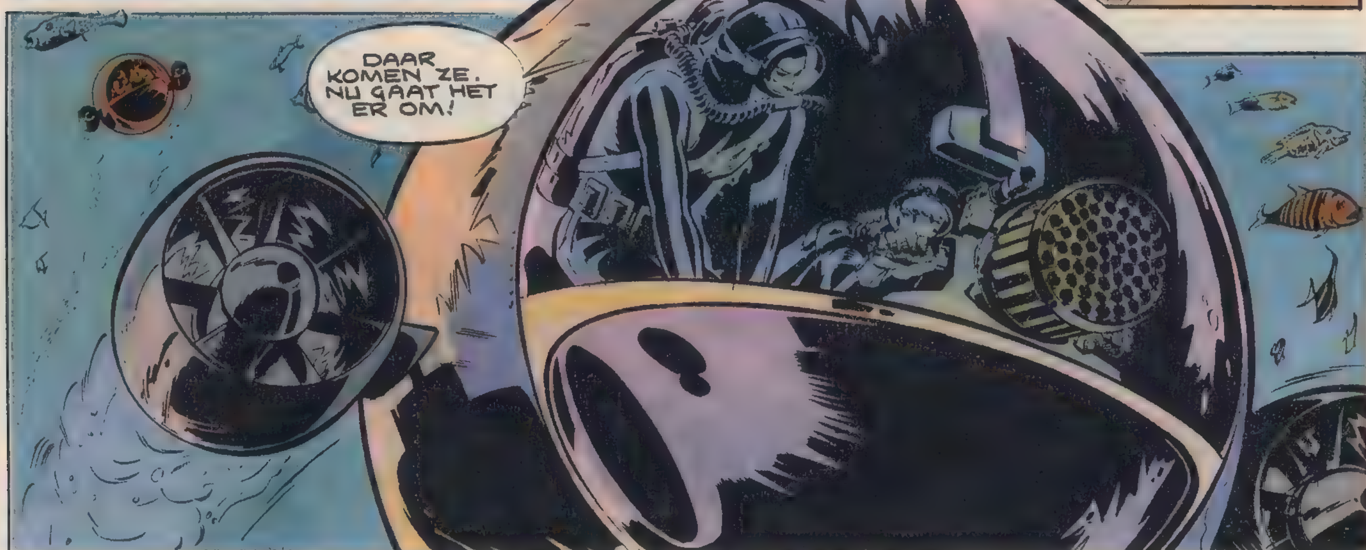

SCHIET OP! ZE KOMEN.
STAP MAAR IN!

6

ZIEZO, WE ZIJN VRIJ.

DAAR KOMEN ZE. NU GAAT HET ER OM!

HOE KONDEN JULLIE ZO STOM ZIJN!
MAAR MENEER IK..

GEEN PANIEK. ZE ZULLEN NIET VER KOMEN. ONZE JONGENS ZIJN ER ACHTERAAN GEGAAN...

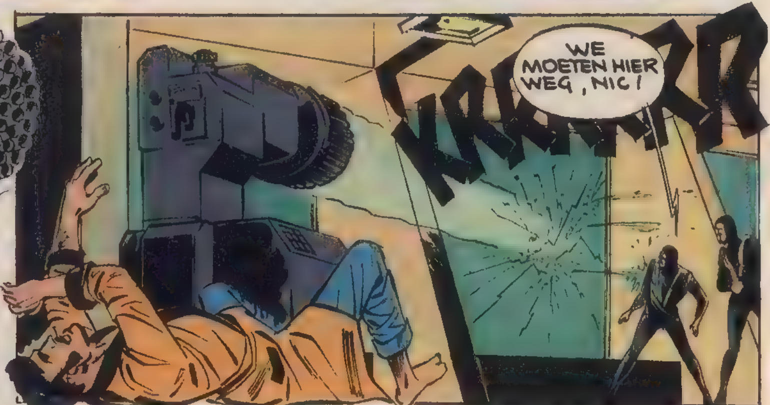
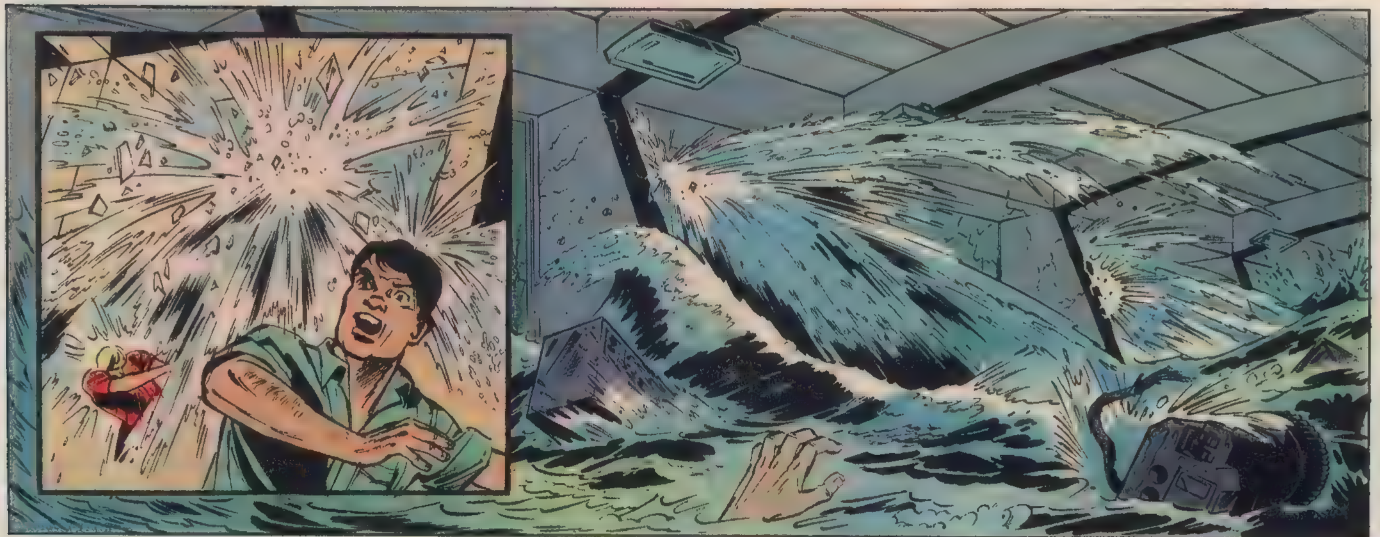

ZE KOMEN TROUWENS AL TERUG!
DIE ZIJN WE KWIJT!

MOOI GEDAAN!

SORRY, JULLIE VRIENDJES ZIJN ER IN GEBLEVEN!

VERVLOEKT!

DE INFRA-GELUIDEN. NEE!

WRRR

WE MOETEN HIER WEG, NIC!

OP HET NIPPERTJE!

EN DIT IS ALLES WAT ER OVER IS VAN HET WERK VAN PROFESSOR HILKE... TIJDENS DE OORLOG WERKTE HIJ AL MET INFRA-GELUIDEN.
HIJ IS ERMEE DOOR GEGAAN... OM ZE VOOR MISDADIGE DOELEINDEN TE GEBRUIKEN.

EINDE

KUIFJE EN DE ZONNETEMPEL

Het begin van het avontuur. Een film heeft actie nodig.

De scène met de trein brengt spanning !

Haddock en de tweeling-detectives zijn gered door Kuifje en een lorrie.

Vervolg van blz. 17

DE EERSTE AVONTUREN-TEKENFILM

Dit is een van de vele bijzonderheden. En we willen allen, die aan de film gewerkt hebben, gelukwensen. Op de eerste plaats omdat zij iets gedaan hebben wat nog nooit eerder vertoond is. Zij hebben de eerste avonturen-tekenfilm gemaakt. Tot nu toe waren de gekozen onderwerpen altijd sprookjes of humoristische verhalen. De tekenfilm bewoog zich nog altijd op het vlak van de verbeelding. Voor de eerste maal is met « De Zonnetempel » een tekenfilm gemaakt met echte mensen, een nauwkeurige weergave van landschappen, helikopters, schepen, dieren, de zee, de golven, het oerwoud.

De grote verdienste van « De Zonnetempel » ligt namelijk in het feit dat de film een soort ethnografische weergave is van de reis. Peru verschijnt met al zijn kleuren en zijn muzikale effecten, die uitermate verzorgd zijn.

De liedjes van Jacques Brel passen volmaakt bij de situaties. De dieren : alligators, tapirs, anaconda's, arenden en condors vormen voor de kijker een ware lust voor het oog naast de spanning van het verhaal. Hergé heeft niet voor niets zijn medewerking verleend aan het Wereld Natuurfonds voor het jaar 1970. En ik wil nog niet eens spreken over de lama's, deze sympathieke dieren, die bijna de rol van een hoofdfiguur vervullen en zelfs kapitein Haddock zijn spreekwoordelijke flegma doen verliezen.

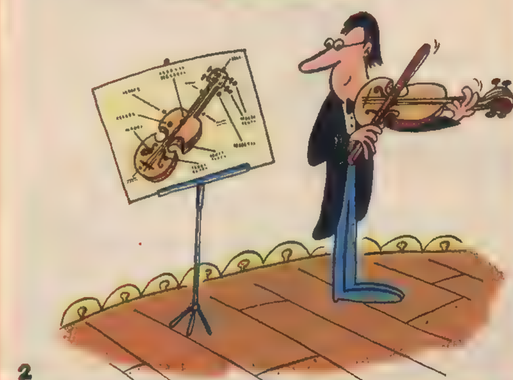
— Waar wij de gegevens vandaan gehaald hebben om alles zo nauwkeurig mogelijk weer te geven in deze tijd van maanreizen ? zegt Hergé desgevraagd.

Door ons zo goed mogelijk te documenteren met reisverhalen, aardrijkskundige werken en tijdschriften z o a l s bijvoorbeeld « The National Geographic Magazine », waarin zeer veel bijzonderheden gegeven worden over de geheimzinnige en betoverende verblijfplaats van Machu-Pichu en de beschaving van de Inca's. Wij hebben bijvoorbeeld de beschikking over de in kleuren uitgevoerde werken van een Amerikaanse tekenaar van militaire uniformen, de klederdrachten van de burgers en de kleren, die bij godsdienstige plechtigheden gedragen worden. De naam van die tekenaar is... Herget ! En dit is geen grapje !

Is dit misschien **een vingerwijzing** van Raskar Kapak ?

lachen met Ploeg

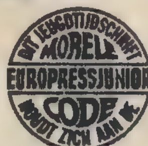

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toestemming heeft verleend ! Tekeningen en manuscripten — niet door ons gevraagd — worden niet teruggezonden.

3 20*1*1970

Het weekblad « KUIFJE » Lombard Uitgaven
P.H. Spaaklaan 1-11 - 1070-Brussel. — Prk. 1909.16

Uitgev.-Directeur : Raymond LEBLANC, Is. Gerardlaan 9 1160-Brussel.
Redactie : GREG - H. LIESSE.
Heliodruk : N.V. PERIODICA.

KUIFJE-NEDERLAND
Redactie, Advertenties en Administratie : Weekedities N.V. Postbus 2344 Utrecht — Tel. (030) 1.67.42 — Postgiro 37.43.17

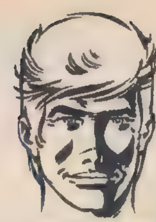
HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND

Frankrijk : DARGAUD S.A., 12 r. Blaise Pascal, 92 - Neuilly s/S.
Zwitserland : INTERPRESS S.A., 16 r. Beausejour, 1.000 Lausanne
Canada : LES MESSAGERIES, 397 Pl. de Louvain, Montréal 354, Québec.

ABONNEMENTEN	België	Nederland	Buitenland
3 maanden	130 F	f 8,35	140 F
6 maanden	250 F	f 16,70	280 F
1 jaar	490 F	f 33,40	560 F

* **Advertenties voor België : Tel. 02/22.56.00**
Advertenties voor Nederland : KUIFJE-NEDERLAND.

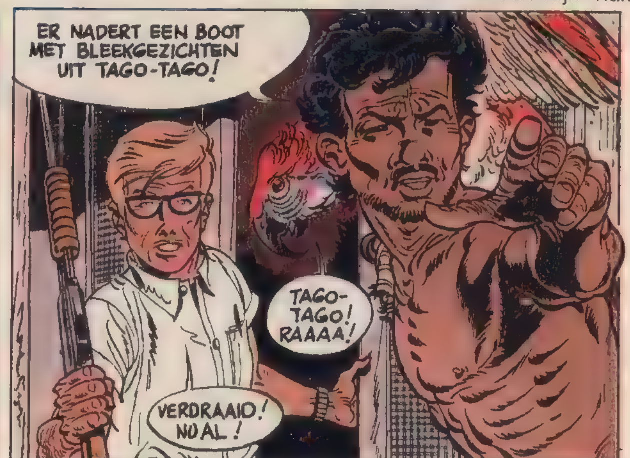
BERNARD PRINCE

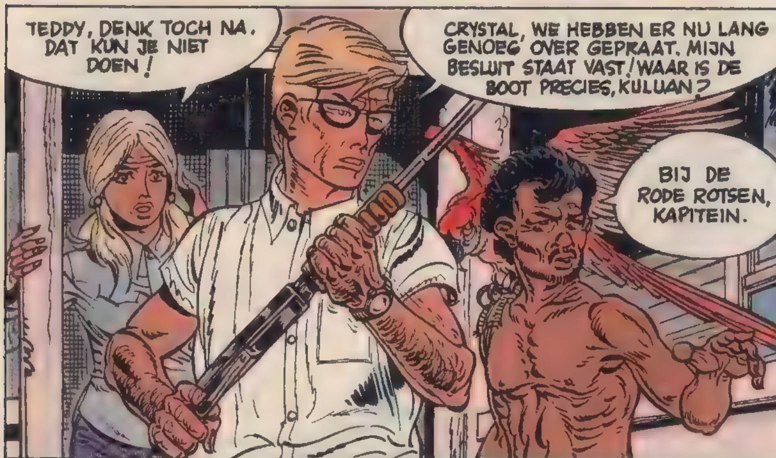

DE

Onze vrienden zijn vlakbij het

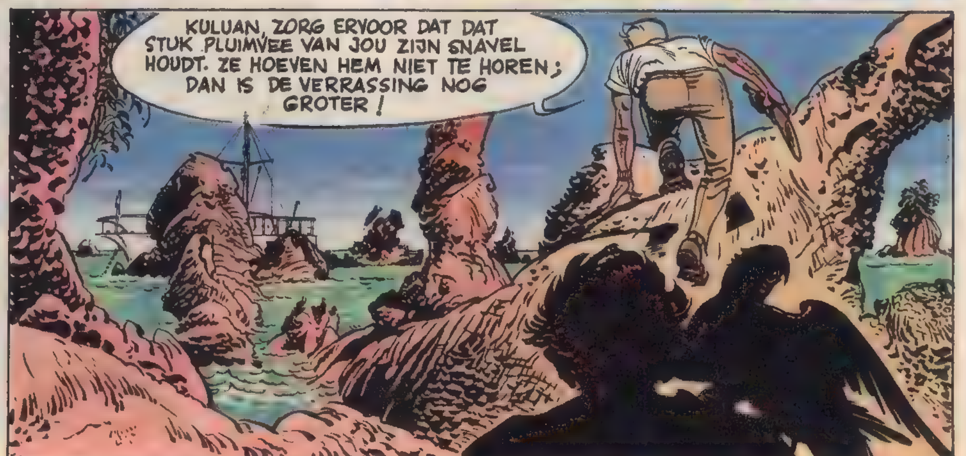

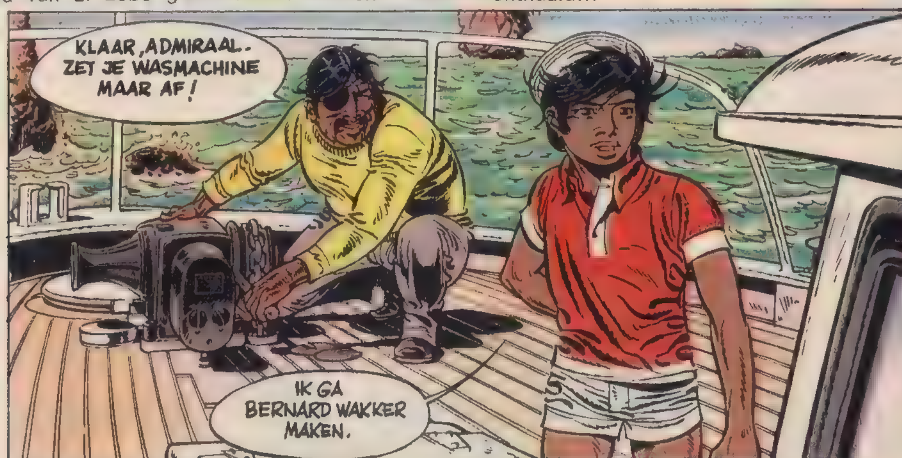

WET VAN DE ORKAAN

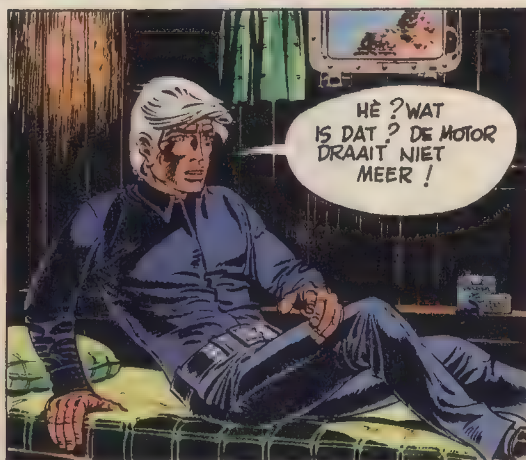
door Hermann + Greg

eiland van El Lobo gekomen en worden « warm » onthaald...

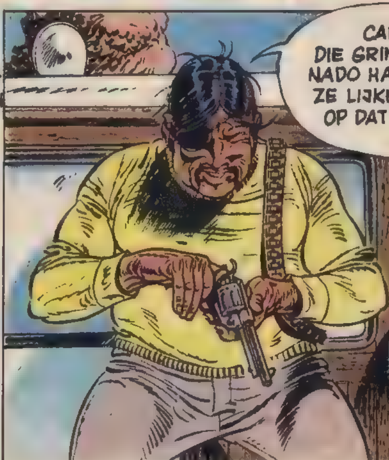

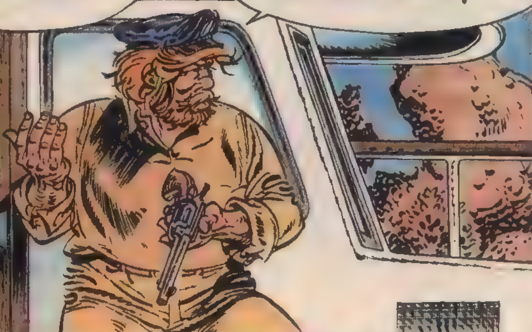

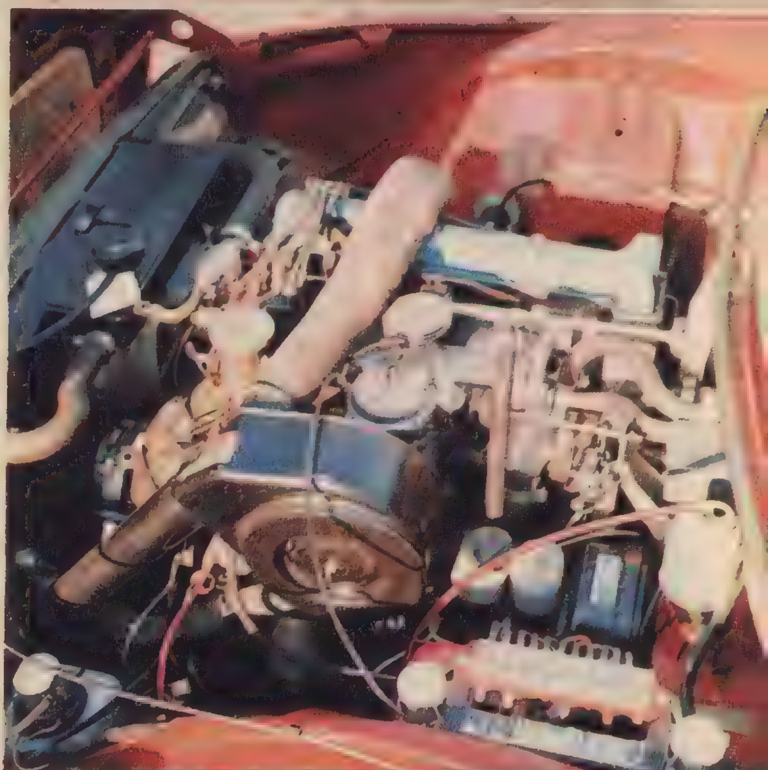

wordt vervolgd

7A77

7A77
B

EEN PIJLSNELLE ZWEED DE SAAB 99

Net als de mensen hebben auto's een eigen karakter en een eigen uiterlijk. Sommige mensen bezitten iets bijzonders waardoor ze uitzonderlijk aantrekkelijk zijn. Zonder aarzelen kan ik daarom van de SAAB 99 zeggen dat het een van de mooiste wagens is die ik ooit gezien heb. De SAAB 99 trekt alle blikken tot zich, dat merk je pas goed als je achter het stuur van de wagen zit.

Een bijzondere wagen

De carrosserie van de SAAB 99 getuigt zowel van oorspronkelijkheid als van evenwichtigheid. Het geheel vormt een harmonieus lijnenspel. De wagen is van binnen ruim en comfortabel. De wegglijdende motorkap, het radiatorrooster, de zijkanten en de achterzijde, alles is even mooi en opvallend.
De afwerking van het interieur is zeer volledig. De zitplaatsen zijn goed getekend, ietwat hard maar verstelbaar in de lengte, in de hoogte en wat de zitstand betreft. De achterbank kan neergeklapt worden waardoor de SAAB 99 een semi-break wordt.
Het stuurwiel is in het midden bekleed. Dit is ook het geval met het dashboard. Het instrumentarium is tamelijk volledig en de snelheidsmeter is voorzien van een dag-totalisator.
Er ontbreken echter wel een toerenteller en... een spiegeltje op de achterkant van de zoneklep rechts. Men beweert bij SAAB dat dit uit veiligheidsoverwegingen gedaan is.
De SAAB 99 heeft een stalen gezondheid, een Zweeds stalen gezondheid zou ik bijna zeggen! De motor is stevig en verzorgd: vier cilinders, een viertakt 1700 cc, die 80 pK (DIN) levert, ophanging met vier schroefveren — langer op het model voor 1970 — vier schijfremmen, tandheugel, stuurinrichting. Het is allemaal duurzaam en degelijk gemaakt.

Zweeds staal is wel goed, maar zwaar: 1.060 kg leeggewicht. Dit is niet verwonderlijk want de fabrikant deelt mee, dat bepaalde delen van de carrosserie 12/10 zijn en dat de veiligheidsbogen in geprofileerd 3 mm staal zijn!

Niet geschikt voor verstrooide bestuurders!

Het is nu tijd om de Saab 99 eens in de praktijk te testen. Om het contactsleuteltje op zijn plaats te brengen of weg te kunnen nemen moet eerst de versnellingshendel in de achterruit gezet worden. Dit is een soort beveiliging tegen diefstal. Draai de sleutel dan niet direct helemaal om want de auto zou dan met een sprong achteruit schieten tot groot nadeel van de daar achter geparkeerde wagen. De juiste manier is: de sleutel in het contact steken, de versnellingshendel vrij zetten en dan starten.
De SAAB 99 blijkt al direct een aangename wagen in het gebruik te zijn. Het is een zeer evenwichtige wagen met voorwielaandrijving. De stuurinrichting werkt zeer nauwkeurig, maar een ietsje stroef. Sommige parkeerbewegingen vereisen tamelijk wat kracht. De stuurkolom bestaat uit twee delen en klapt dubbel in geval van een ongeluk.
Zoals bekend, maakt de Zweedse firma niet zelf zijn motoren. De SAAB 99 wordt aangedreven door een Triumph van 1700 cc. Het is een pittige motor, maar de topsnelheid is niet bijzonder hoog: 151,5 km/h, bijna banaal voor een dergelijke cilinderinhoud.

Een vrijloop en drukke wegen

De bak heeft vier versnellingen. Net als de andere SAAB's heeft dit model een vrijloop. Elke keer als het gaspedaal losgelaten wordt, koppelt de motor los van de drijfwielen en keert terug tot de vrijstand terwijl de wagen met zijn eigen vaart doorrijdt. Dit systeem maakt het mogelijk het brandstofverbruik te verminderen.
De vrijloop werd voor de oorlog als een zeer knappe vondst beschouwd. De tweetaktmotoren uit die tijd waren erg dorstig. Men vraagt zich echter af of dit overjarige systeem in de huidige verkeersdrukte en bij de nu bestaande viertaktmotoren nog nut heeft. De proef, die ik tijdens de testrit genomen heb, heeft een vermindering in brandstofverbruik van 0,2 liter op 100 km bewezen.

Vervolg blz. 37

robin hoed

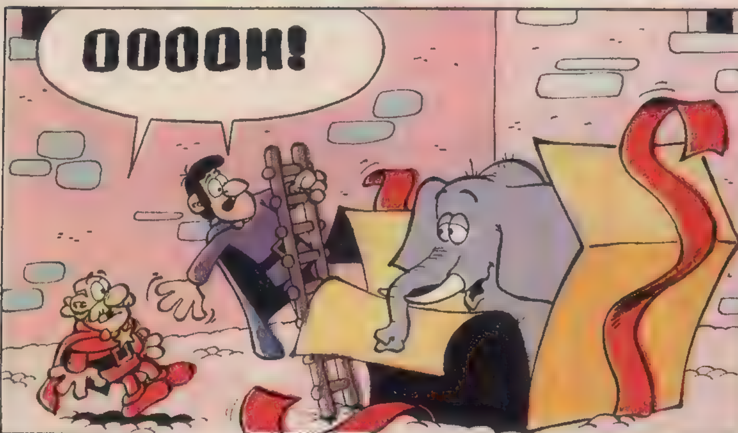

door
turk
en
degroot

HET KASTEEL VAN NOTTINGHAM... EINDELIJK... HET IS WEL VER!
BOEM
BOEM

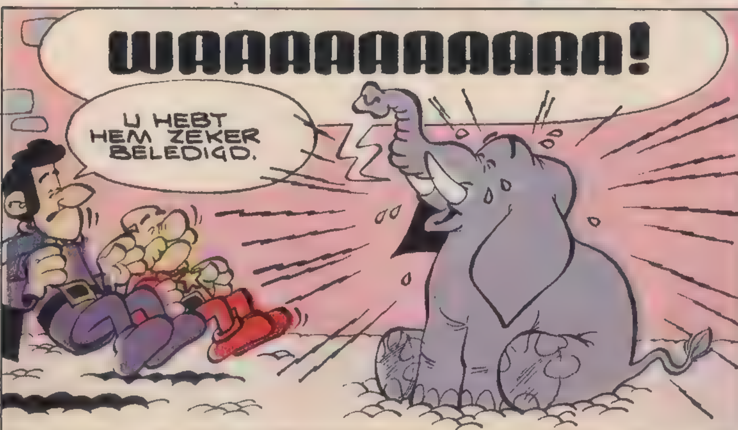

LORD FRITZ ALWILL? EEN BRIEF EN EEN PAKJE VOOR U.
?
HIER...
TE-KENEN!

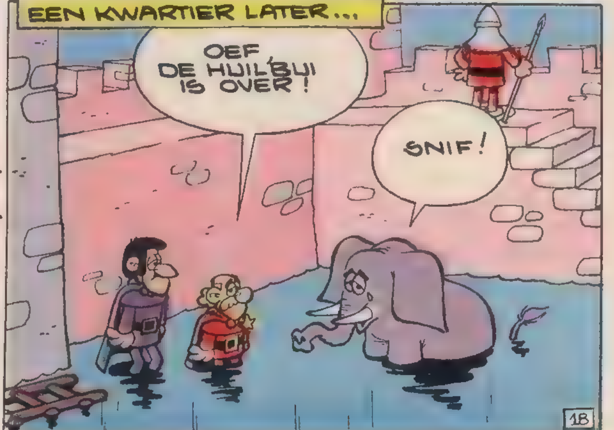

ADALBERT, KOM DE SCHAAR EENS BRENGEN!

VAN MIJN NEEF SARDIN ALWELL, DIE MET DE KRUISTOCHTEN MEE GEGAAN IS.
SNIP

OOOOH!

EEN OLIFANT! WAT MOET IK NOU MET ZO'N BEEST DOEN?

WAAAAAAAAAAA!
U HEBT HEM ZEKER BELEDIGD.

EEN KWARTIER LATER...
OEF DE HUILBUI IS OVER!
SNIF!

WE KUNNEN HEM NIET HOUDEN. WAT ZULLEN WE ERMEE DOEN?
HELA!
STUUR HEM NAAR ROBIN. DAT VINDT HIJ VAST VERVELEND!

ADALBERT JE BENT EEN GENIE! IN DE GROND VAN JE HART BEN JE ENORM SLECHT!

HIER, SNUIT MAAR, WE ZOUDEN JE BEST WILLEN HOUDEN, MAAR JE BEGRIJPT WEL...
NIEMAND HOUDT VAN MIJ...
PFRRT

JE LOOPT DOOR NOTTINGHAM, DAN LINKSAF ACHTER DE KERK OM EN TWEEHONDERD METER VERDER IS HET WOUD VAN SHERWOOD... ZEG MAAR DAT IK JE GESTUURD HEB!

?
DE KUUR IS AFGELOPEN. U ZIET NOOIT MEER OLIFANTEN.
DOKTER
SNIF!

KWAKZALVER!

IK BEN ER! KNAP VOOR EEN KLEIN OLIFANTJE!
HET WOUD VAN SHERWOOD

HÈ, WAT IS HET TOCH HEERLIJK RUSTIG HIER!

BLAAAAHR!
?

MET DE MIJ AANGEBOREN GEZWINDE PAS GA IK KIJKEN WAT DAAR GEBEURT !

WEL HEB IK OOIT, EEN OLIFANT ! EN ER ZIT EEN STEKEL IN ZIJN POOT.

HET IS OVER. KOM, DAN ZAL IK JE VOORSTELLEN AAN MIJN VRIENDEN !
DIT ZAL IK NOOIT VERGETEN !

ONDERTUSSEN IN HET KASTEEL VAN NOTTINGHAM...
IK ZOU HET GEZICHT VAN ROBIN WEL EENS WILLEN ZIEN ALS DIE OLIFANT HET BOS BINNEN STAPT...
HEER...
3A

OP DITZELFDE OGENBLIK RIJPT ER EEN NOG VEEL GEMENER PLAN IN MIJN GEEST !
VERTEL GAUW !

IK WEET NU HOE WE VAN ROBIN EN ZIJN BENDE AF MOETEN KOMEN.
WERKELIJK?

WE STEKEN HET WOUD VAN SHERWOOD IN BRAND NU ZE HUN HANDEN VOL HEBBEN MET DIE OLIFANT !

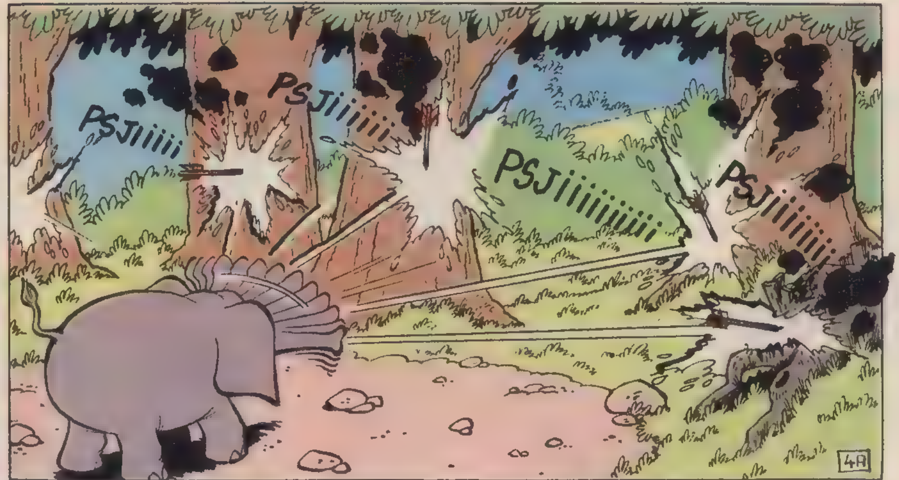

ADALBERT, IN MIJN ARMEN. ALS HET WOUD WEG IS, HEBBEN ZE GEEN SCHUILPLAATS MEER. GENIAAL !

WAT LATER...
TSJAK
LET OP ! VUUR !
MOOI GEZEGD !
3B

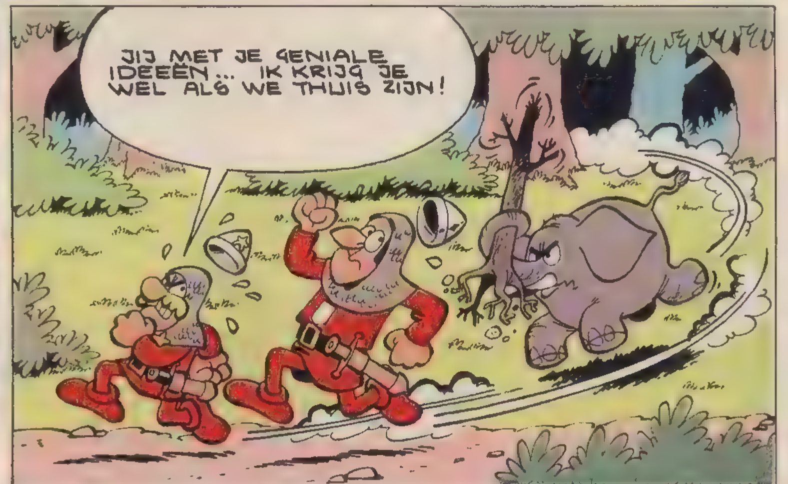

ROBIN, DE SHERIFF EN ZIJN MANNEN STEKEN HET BOS IN BRAND!

BLAAAAAAAAHR!

GLOET GLOET
GLOET GLOET

PSJIiiii
PSJIiiiii
PSJIiiiiiiiii
PSJIiiiiiii
4A

MAAR... DAT IS DE LELIJKE BAARDAAP, DIE ME NIET WILDE HEBBEN... IK ZAL JE!
KRRRR

JIJ MET JE GENIALE IDEEËN... IK KRIJG JE WEL ALS WE THUIS ZIJN!

WAT LATER...
DE OLIFANT MAG DUS BLIJVEN?!
WE ZULLEN HEM HOERA NOEMEN!
HOERA
JA!
HOERA!
BRAVO!
HE! VRIENDEN!

ZEG MANNEN... IK HEB GELEERD HOE HIJ EEN POOTJE MOET GEVEN...
TOE, LAAT HET EENS ZIEN?

BLAAAHR!
SPROETSJ
EINDE

Pas op voor de Bifi-eetsters!

Want zij zijn de sterkste. En de beste. In alles. In 't speelkwartiertje en op dansles. Bij de prijsuitreiking en in het zwembad, trekken de Bifi-eetsters alle blikken. Zij laten iedereen vér achter zich en winnen altijd alles. Daar kan je van op aan. Zo zeker als wat. Bifi-zeker! Maar weet je wat? Doe ze na. Makkelijk genoeg om ze te overtroeven. Gewoon méér van die onovertroffen Bi-Fi's eten dan de Bifi-eetsters. Bi-Fi is een verrukkelijke mini-salami waar je niet gauw genoeg van krijgt.

5F

Verkrijgbaar bij de kruideniers

Bi-Fi

de voedzame smul-salami

ZWAN

Z 48

SAAB 99

Vervolg van blz. 31

Gelukkig kan de besturder van een SAAB zelf uitmaken of hij gebruik wil maken van deze mogelijkheid. Volgens mij is het alleen nuttig op een autoweg bij droog weer en zonder tegenwind.

Zes remmen voor vier wielen

De remmen van de SAAB 99 zijn uitstekend. De vier schijfremmen zijn aangebracht met het oog op de vrijloop. Als deze gebruikt wordt, wordt het remvermogen versterkt en herhaald.
De handrem werkt met trommels, die aan de schijven gekoppeld zijn.

Enkele bijzonderheden

CHRONOMETERTIJDEN

bij stilstaande start :

0 - 60 : 6" 1/5

0 - 80 : 9" 4/5

0 - 100 : 14" 2/5

0 - 120 : 22" 2/5

De kilometer met stilstaande start : 36" 1/5 - Gemiddelde : 98 km/h
De kilometer met vliegende start : 23" 3/5 of 151,5 km/h.
Verbruik : in de stad : 12 liter op de weg : 9 en een halve liter (0,2 liter bij de vrijloop)

VOOR

- **Mooie,originele carrosserie**
- **Grote kofferruimte**
- **Soepele, iets gulzige motor**
- **Bak met vier goed afgestelde versnellingen**
- **Nauwkeurige stuurinrichting**
- **Zeer groot remvermogen**

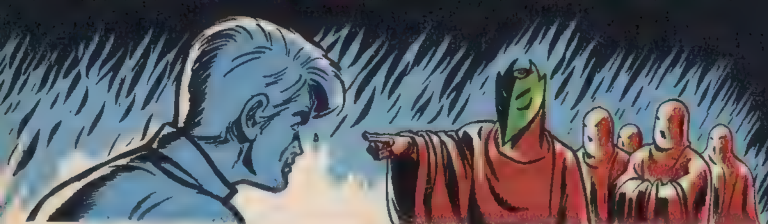
TEGEN

- **Iets te zwaar**
- **Stijve achteras**
- **De topsnelheid kan verbeterd worden**
- **Nutteloze vrijloop**
- **Tamelijk stug stuurwiel**
- **De wagen is vrij duur**

We kunnen dus rustig zeggen dat ze bij SAAB een van de zeldzame tourisme-wagens bouwen voorzien van zes remmen voor viel wielen. Op de Brusselse auto-tentoonstelling is een SAAB 99 met automatische versnellingsbak getoond. Ik heb met een dergelijke wagen een proefrit gemaakt en ik heb er een uitstekende indruk van gekregen.

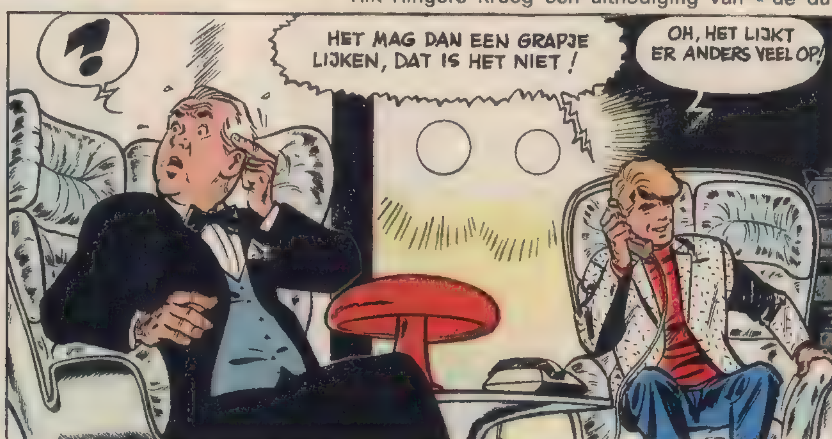
De SAAB 99 is aan de binnenzijde geraffineerd afgewerkt. De modellen voor 1970 zijn voorzien van een gewijzigd dashboard. Het midden van het stuurwiel is bekleed.

Rik Ringers kreeg een uitnodiging van « de duivel ».

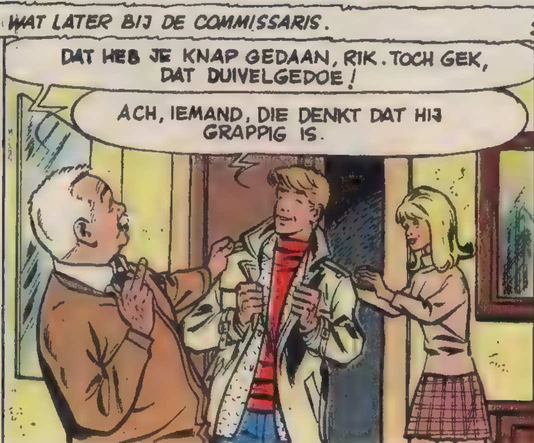

de gezellen van de Duivel

DOOR TIBET en A.P. DUCHATEAU

Dat is op z'n minst héél geheimzinnig...

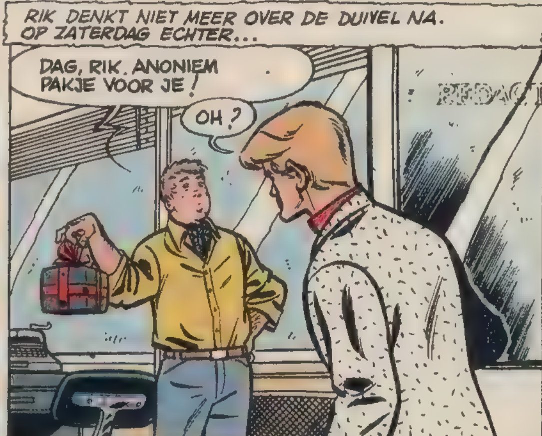

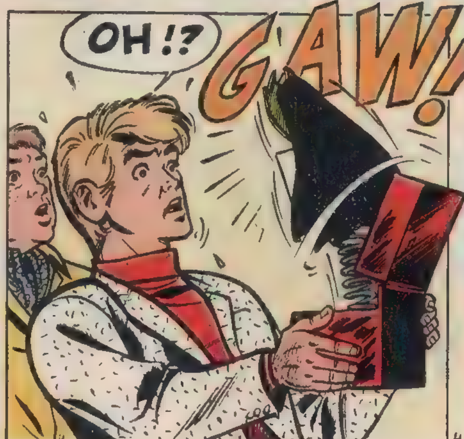

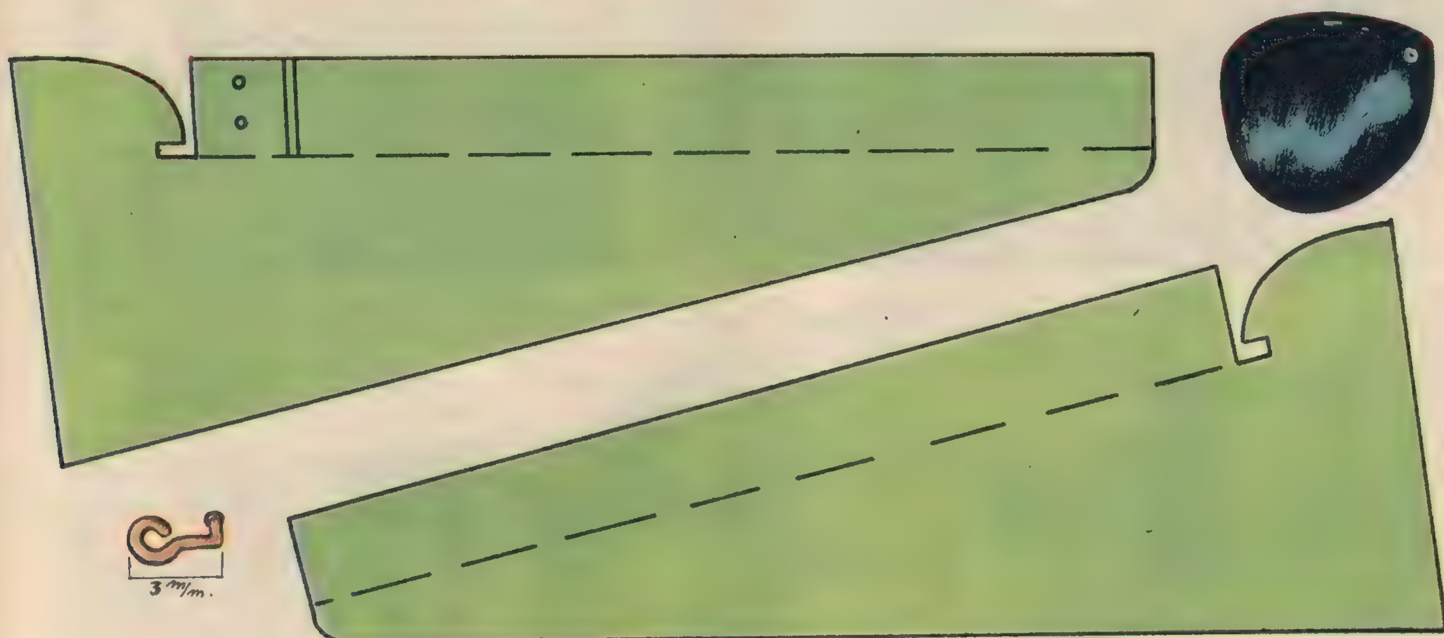
wordt vervolgd

Maak je eigen barometer - H

Erg vermakelijk Weinig

Het is grappig om deze barometer zelf te maken. Een vriendelijke astronaut zal de weersverwachting aangeven, maar het is natuurlijk geen precisie-instrument!
Maak de bladzijde hiernaast los en plak die op een dun vel karton. Laat alles goed drogen en knip dan de verschillende delen uit.
Maak met een zakmes een insnijding langs de lijnen zodat de lipjes van de twee steunen omgevouwen kunnen worden. Maar gaten in hechtpunt « C ». Plak de steunen tegen de achterzijde van de tekening en schuif de onderzijde van de afbeelding in de daarvoor bestemde gleuven. BELANGRIJK! Hechtpunt « C » niet vastplakken. Dit moet vrij blijven.
Maak een gewone speld heet zodat deze dubbel gevouwen kan worden zonder te breken. Prik de speld in het gaatje van de zwarte klep en vervolgens in het gaatje in de opening van de helm.
Schuif een glazen kraaltje op de speld — aan de achterzijde van de tekening — en buig de speld met een tangetje om tot een rechte hoek. (Als de speld breekt, heb je hem niet voldoende verhit).
Maak een lusje in de speld, zoals op de tekening aangegeven staat. We krijgen zo een soort hendeltje dat zeker niet langer dan 3 mm. mag zijn. Korter is zelfs nog beter. Roep al je vindingrijkheid te hulp. Bedenk wel dat noch de speld, noch de tang als winnaar uit dit gevecht mogen komen!
Lijm de kraal op de achterzijde van de tekening zodat die dienst kan doen als steunpunt voor de speld. BELANGRIJK!
Zorg ervoor dat de lijm de vrije werking van de speld niet belemmert.
Druk de zwarte klep naar beneden. Het hendeltje moet dan ongeveer 45 graden naar boven staan, zoals op de tekening aangegeven staat. Laat vervolgens een druppel lijm op de kop van de speld vallen om deze bij de klep te voegen.
Prik een speld in de beide gaten van de kin en bovenin de helm om te voorkomen dat de klep te ver naar boven of naar beneden beweegt.
Nu zul je op zoek moeten naar een haar! Het exemplaar moet tamelijk lang zijn. Je moeder, je kleine zusje of een hippie in je kennissenkring zullen zeker bereid zijn enige medewerking te verlenen.
Dit kostbare haar wordt met een flinke knoop (zet je bril op) aan de lus van de speld bevestigd. Het andere uiteinde wordt door de beide openingen in steunpunt « C » gehaald. Dit uiteinde wordt met

eel eenvoudig -

nauwkeurig

een stukje doorschijnend plakpapier op de achterzijde van de tekening bevestigd. Zo kan de barometer altijd nog bijgesteld worden.

Het afstellen gaat als volgt. Zet de barometer vertikaal en span het haar zo dat de klep half neergeklapt is.

Naargelang de vochtigheidsgraad in de dampkring zal het haar langer of korter worden en de klep optrekken of laten zakken.

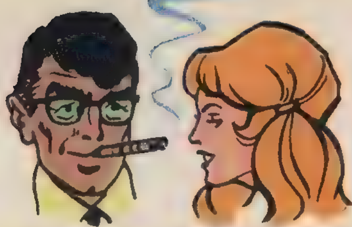
Als de klep de neiging vertoont te ver omhoog te gaan, maak het haar dan iets langer. Doe het tegenovergestelde in het andere geval. Het zal wel enkele dagen duren voor de barometer goed afgesteld is.

Als de klep, ondanks een goede afstelling, toch nog te grote bewegingen maakt, moet de oorzaak gezocht worden in de te grote lengte van de hendel, die gevormd wordt door de speld.

1

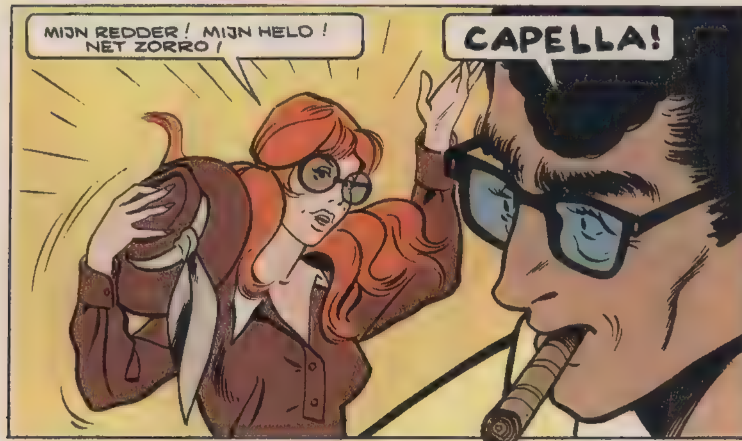
WAT KRIJGEN WE MORGEN VOOR WEER ?

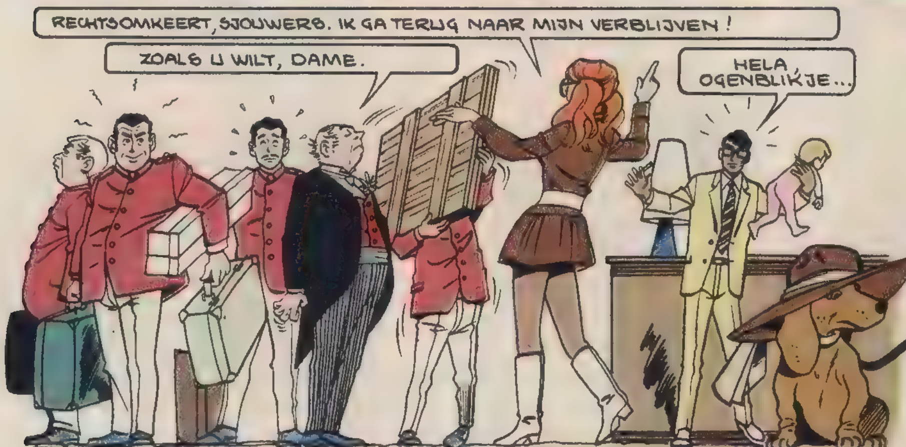
Mr MAGELLAN

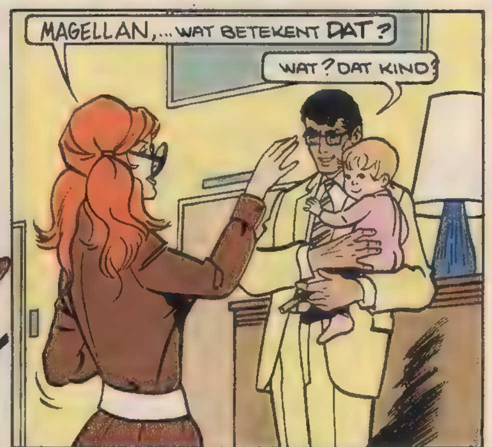
Hold-up

Uit een kantoor van het Vaticaan verdween een geheimzinnig document. Magellan werd met

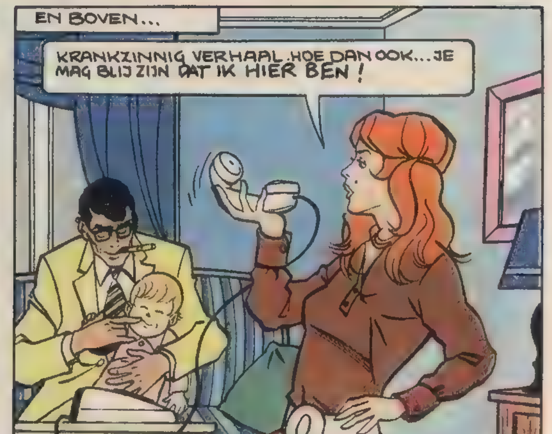

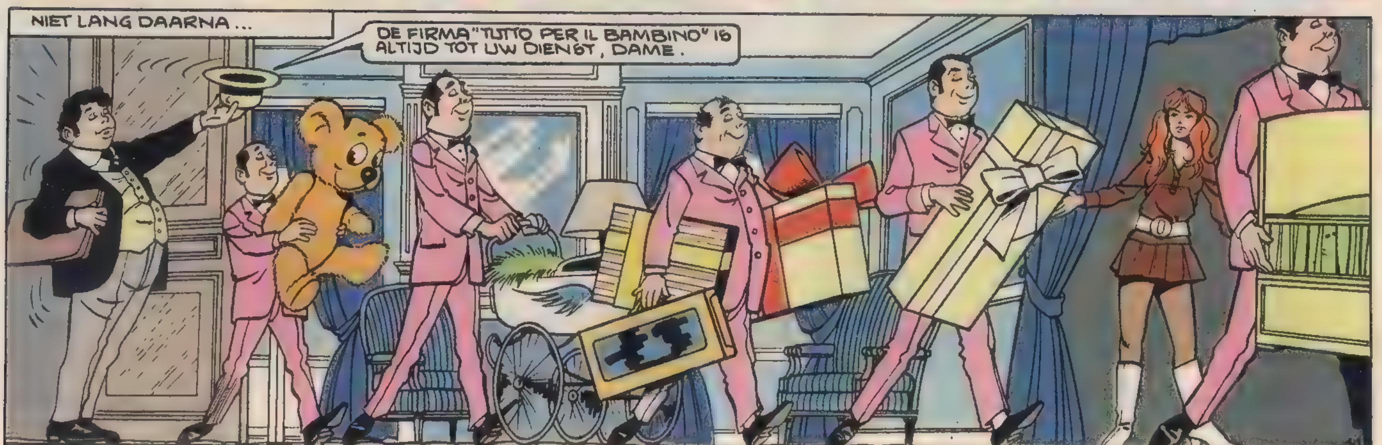

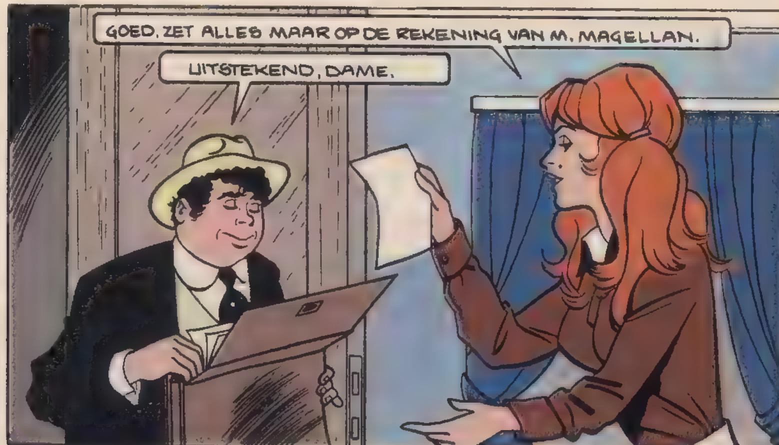

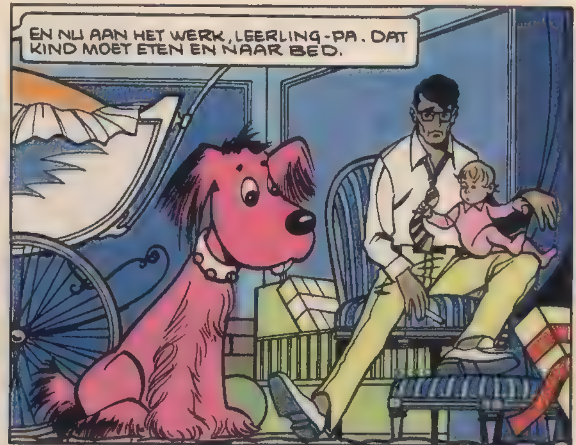
In het Vaticaan

tek. GHION
tekst VANAM

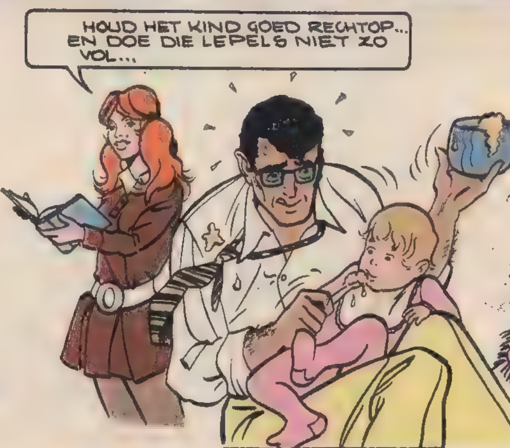

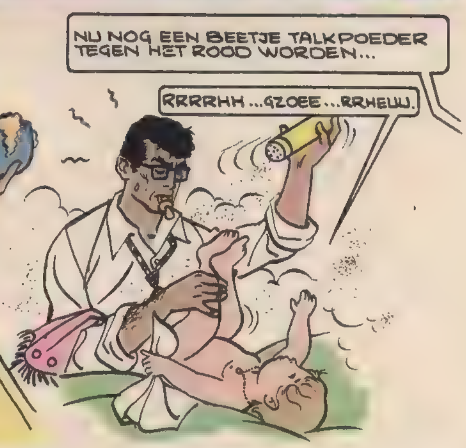
een onderzoek belast. Bij zijn aankomst in Rome stopt iemand hem een baby in de armen...

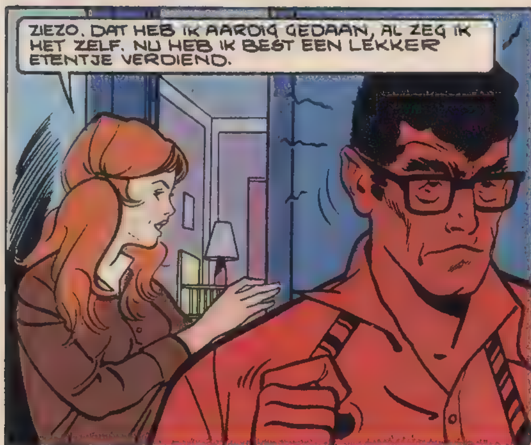

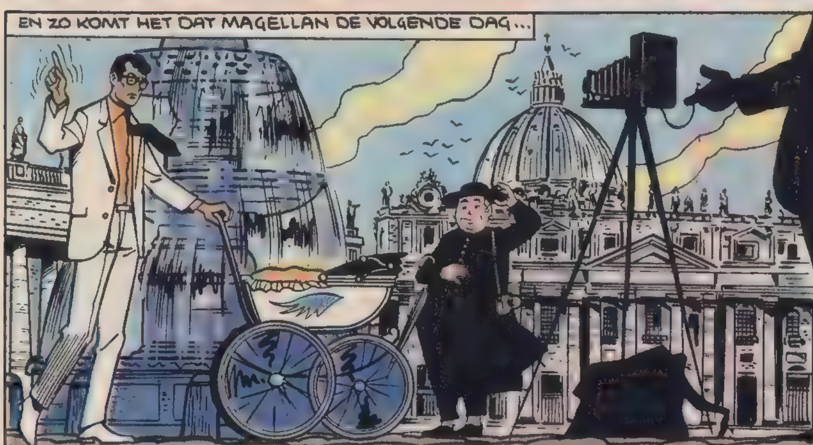

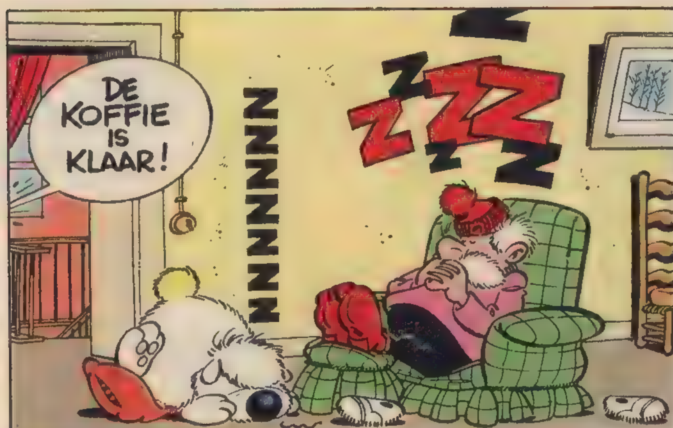
wordt vervolgd

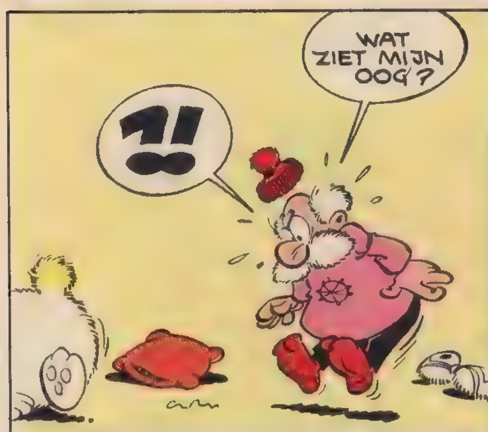
DOMMEL

door DUPA.

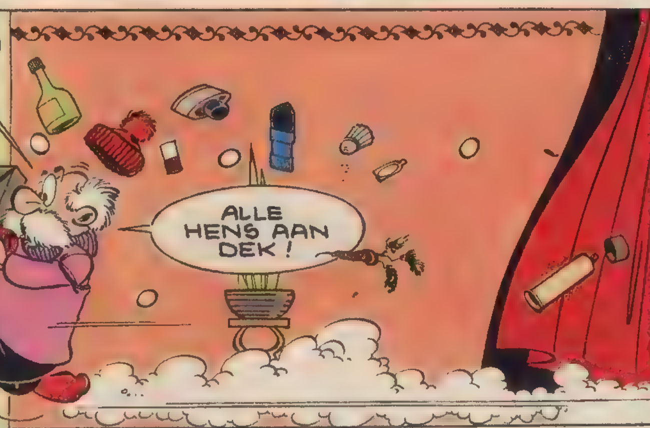

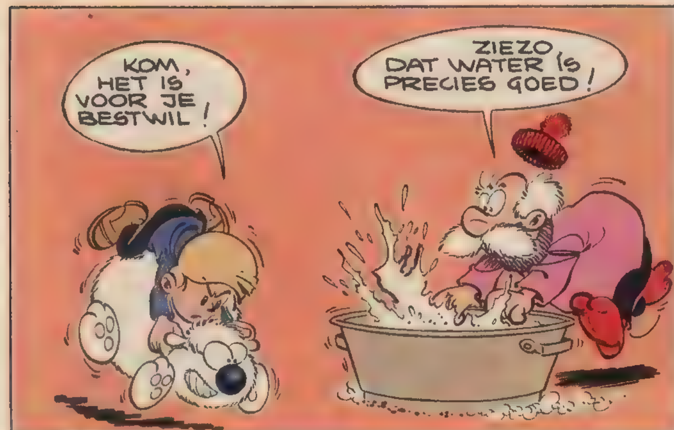

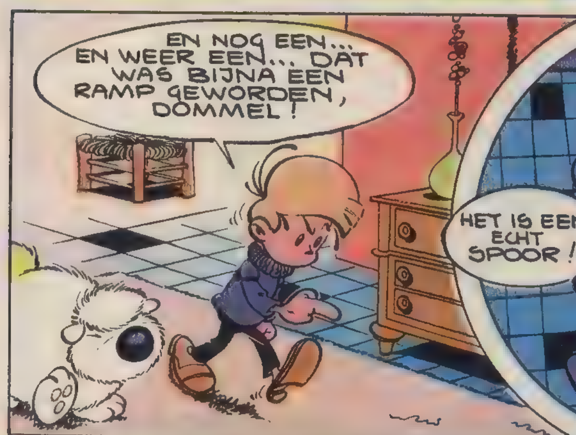

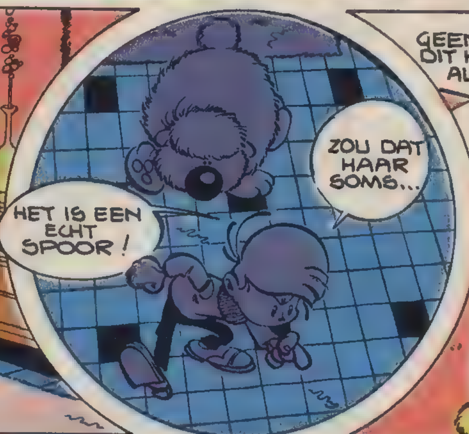

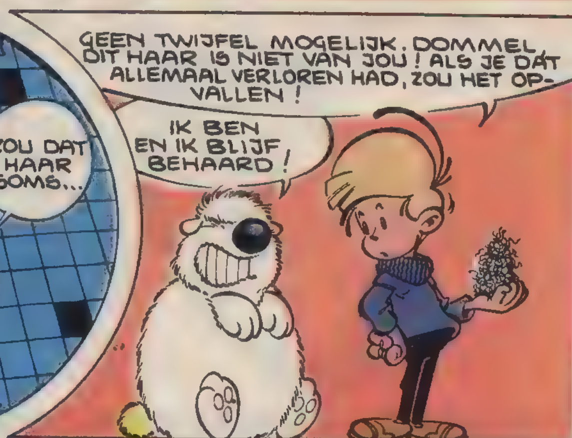

KIJK ALSJEBLIEFT NIET ZO ONGELUKKIG, DOMMEL. JE HEBT NU NIETS MEER TE VREZEN.
RRRRRR

IK GA DE HAARDROGER EVEN WEGLEGGEN TOT HET VOLGENDE ALARMSEIN!.

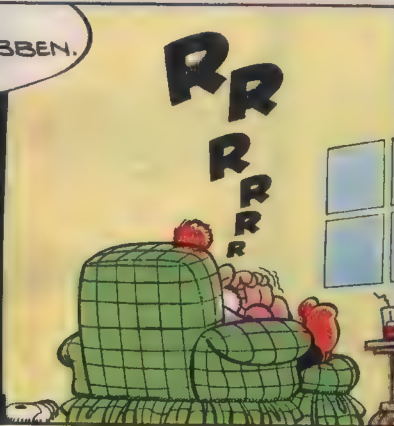

NOG EEN HAAR! HET WAS HOOGTIJD, ZEG!

EN NOG EEN... EN WEER EEN... DÁT WAS BIJNA EEN RAMP GEWORDEN, DOMMEL!

ZOU DAT HAAR SOMS...
HET IS EEN ECHT SPOOR!

GEEN TWIJFEL MOGELIJK, DOMMEL. DIT HAAR IS NIET VAN JOU! ALS JE DÁT ALLEMAAL VERLOREN HAD, ZOU HET OPVALLEN!
IK BEN EN IK BLIJF BEHAARD!

WE ZULLEN HET ER EENS MET OOM SEMAFOOR OVER HEBBEN. KIJK, HIJ SLAAPT WEER!

RRRRR

KRACHTIGE STORMWIND UIT LONGEN, DIE EEN LANG ZEEMANSBESTAAN ACHTER DE RUG HEBBEN...
!!
ZNNNNNN

OOM SEMAFOOR, WORDT EENS WAKKER!

U ZULT UW VERONTSCHULDIGINGEN AAN MOETEN BIEDEN AAN EEN ONSCHULDIGE, DIE HET SLACHTOFFER WERD IN PLAATS VAN EEN ANDER!
AH!
Z

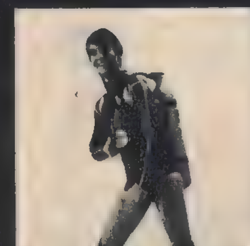

Dit is de 4e prijs van de

SUPER WEDSTRIJD "ZONNETEMPEL"

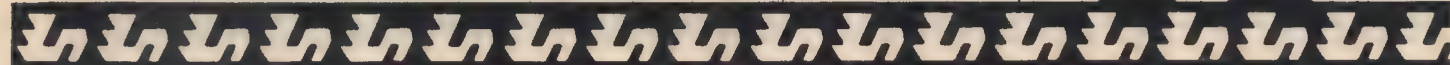
1 **GUZZI** Cross brommer ■ 50 liter olie van **VIP** en...

1 **STRONG** gymnastiektoestel
Een heel jaar gratis **PEPSI**
Gratis benzine en olie van **VIP**
1 pak van **JI BUTCH**
1 étui **BALLOGRAF** Epoca
1 Cousteau duikeruitrusting
« LA SPIROTECHNIQUE »
1 **HELVA** chronometer

1 **MECCANO** bouwmodel
1 **CORGI** Rocket
1 fluwelen **SALIK** jeans
. . . een album van de **KUIFJE'S BON,**
2 **DECA-DRY** dozen
en een **PHILIPS** plaat
met de liedjes uit de film.

publiart/emad

Dit is de 5e prijs van de

SUPER WEDSTRIJD "ZONNETEMPEL"

1 grote tent **ANDRE JAMET** en...

1 **STRONG** gymnastiektoestel
Een heel jaar gratis **PEPSI**
Gratis benzine en olie van **VIP**
1 pak van **JI BUTCH**
1 étui **BALLOGRAF** Epoca
1 Cousteau duikeruitrusting **« LA SPIROTECHNIQUE »**
1 **HELVA** chronometer
1 **MECCANO** bouwmodel
1 **CORGI** Rocket
1 fluwelen **SALIK** jeans
... een album van de **KUIFJE'S BON,**
2 **DECA-DRY** dozen
en een **PHILIPS** plaat
met de liedjes uit de film.

publiart/emad

GIOVANNI DI CELLI

door A.WEINBERG

Gio di Celli en Paul Glaus, twee testpiloten, kregen een ultra-geheime opdracht.

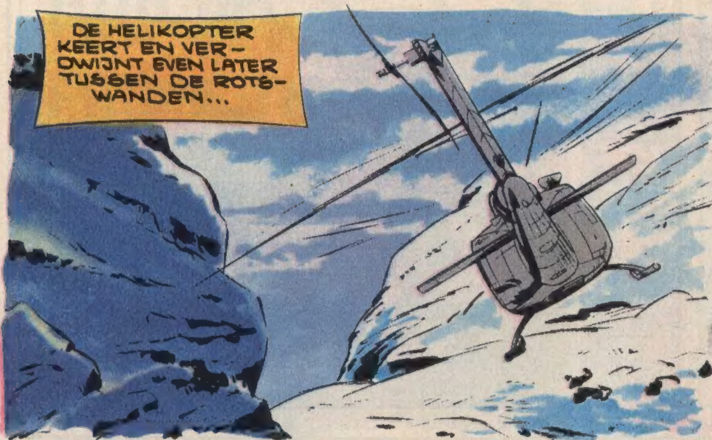
ONTWERP 47

Zij zullen, tijdens een tocht in de bergen, « verdwijnen »...

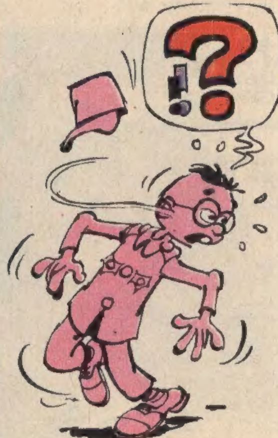
wordt vervolgd

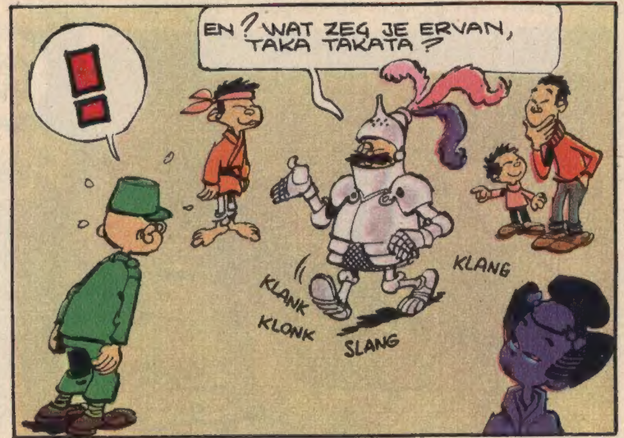
TAKA TAKATA

DOOR JO-EL AZARA • SCÉNARIO VICQ

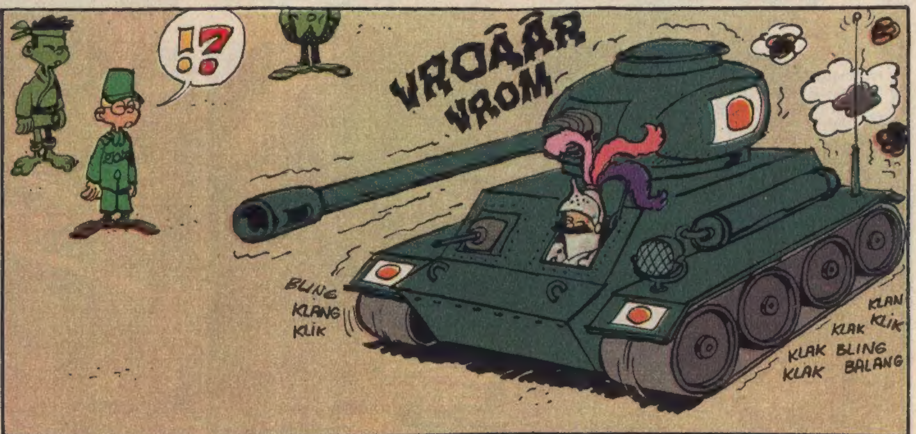

Prinses Anne en paarden

Prinses Anne van Engeland heeft een grote belangstelling voor paarden. Dat heeft ze van geen vreemden ! Naar het schijnt, wordt haar belangstelling steeds vakkundiger. In een Concours-hippique op Wembley sprong ze mee in internationale wedstrijden met haar 8 jaar oude paard Royal Ocean. In het jachtspringconcours werd ze achtste en bij de barrages werd ze negende.

Diamant

Op een veiling in New York ging een 62,42 karaats diamant van de hand voor één miljoen dollar !

Olympisch goud te koop

De officiële Olympische medaille voor de Spelen van 1972 te München is nu al te koop !

Antiek...

Antiek is wel mooi, maar iedereen kan het niet waarderen. Op een mooie dag verkocht een antiquair een Louis-XV-bed aan een schatrijke kruidenier. De volgende dag kwam deze echter terug en zei :
— Mijn vrouw vindt het bed te klein. Ze vraagt of u geen Louis-XVI-bed heeft.

Een slablaadje voor een slak

Sommige mensen vinden slakken in een aquarium mooi, andere niet. Wij hebben gelezen dat je dit trucje kunt proberen om de slakken uit je aquarium te verwijderen. Je wast een blaadje sla in lauwwarm water en je laat het gewoon op het water drijven. Na een dag ongeveer wordt

Je hebt nu nog alleen maar het slablaadje weg te nemen. De operatie herhalen tot je aquarium « slakkenvrij » is.

het slablaadje slijmerig, en daardoor een delicatesse voor de slakken. Ze komen er allemaal opzitten.

Moeilijke keuze

Een dame probeerde in een winkel wel dertig hoedjes. Eindelijk had ze er dan eentje dat haar wel beviel.
— Die is beeldig, riep ze. Die wil ik hebben. Laat hem thuis bezorgen.
Verkoopster : graag mevrouw, maar mag ik u ook even zeggen, dat u deze hoed op had toen u hier binnenkwam ?

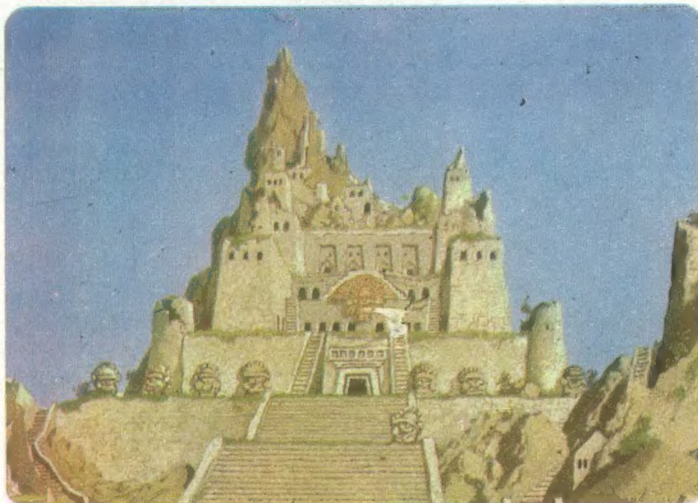

EEN GROTE TEKENFILM IN KLEUREN VAN BELVISION MET KUIFJE EN BOBBIE IN :

DE ZONNETEMPEL

NAAR HERGÉ
(UITGEVERIJ CASTERMAN)

De Zonnetempel staat daar als een getuigenis van de oude Inca-cultuur. Kuifje en de kapitein zullen volgens de wet van de zon als heiligschenners gestraft worden door de dood op de brandstapel. Kuifje heeft twaalf dagen uitstel gekregen. Waarom precies twaalf dagen? Dat weet hij alleen. Om 11 uur zal het vonnis voltrokken worden.

Onze vrienden worden uit de kerker gehaald.
Kuifje verzet zich niet. Hij schijnt erg zeker van zichzelf te zijn. Dat is echter niet het geval met de kapitein. Ze hebben hem met veel moeite het offerkleed aangetrokken. Terwijl hij naar de brandstapel gesleept wordt, boort hij nog eens alle bronnen van zijn rijke woordenschat aan...

Zoals bekend is, hebben de tweeling-detectives er de voorkeur aan gegeven op eigen gelegenheid hun weg voort te zetten. Ze hebben lang rondgezworven. Nu staan ze per toeval toch bij de Zonnetempel. Als ze de brandstapel en de menigte toeschouwers zien, roepen ze uit :
« Kijk, alweer een folkloristisch feest ».

— Nu wordt het toch te gek, duizend bommen en granaten ! Een schop tegen de enkel van de soldaat, een kopstoot tegen het middenrif van een tweede, een stomp voor een derde en de kapitein heeft zich van zijn bewakers bevrijd.
Hij gaat er vandoor. Helaas is het offerkleed geen minijurk. Hij trapt er op, valt en wordt weer gegrepen.

Daar komt de man waar alles om begonnen is : professor Zonnebloem. We hebben hem voor het laatst gezien toen hij lag te slapen aan boord van de Pachacamac. Hij heeft er geen idee van wat hem boven het hoofd hangt en zijn goede humeur heeft hem geen ogenblik in de steek gelaten. Maar nauwelijks verbaasd wordt hij naar de offerplaats gebracht.

Ondertussen probeert de kleine Maïta nog een laatste maal haar vader te vermurwen : « Vader », smeekt zij, « genade... Genade voor die vreemdelingen en voor Zorrino. Maar de Inca weigert toe te geven aan het medelijden, dat hij voor zijn snikkende kind voelt. « Nee, Maïta, de wet van de zon eist hun dood ».
Dit zijn zijn laatste woorden.

WORDT VERVOLGD